

Bajtársi

XIII. évfolyam 2010. február 1. szám

hírlével

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható ♦ Készült az NCA támogatásával

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

1990 • 2010

Ünnepelt a Balassi

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület – amely két évtizeddel ezelőtt a BEOSZ első, alapító egyesülete volt – nemrég ünnepelte megalakulásának 20. évfordulóját.

A Maléter Pál laktanyában sorra került rendezvényen felidéztek a BEOSZ történetének legfontosabb epizódjait. Dr. Herczeg Ottó nyugállományú ezredes – aki tizenegy évig volt az egyesület elnöke – felidézte az egyesület megalakulásának politikai-társadalmi körülményeit. Elmondta, hogy a neves hadtörténész, dr. Tóth Sándor ezredes javaslatára fogadta el az alakuló közgyűlésen összeállt tagság a "Balassi Bálint Bajtársi Egyesület" nevet. Később ennek az egyesületnek kezdeményező szerepe volt a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) megalakításában és programjának kidolgozásában.

Szekeres István nyugállományú dandártábornok arról számolt be, hogy az elmúlt években tartalmas klubélet alakult ki az egyesületben, új színfoltot jelent a Balassi Bálint népdalkör megalakulása, továbbra is sok élményt nyújtanak a bel- és külföldi kirándulások és az egyesület életében figyelemre méltó a szociális munka is.

Az ünnepi rendezvényen felszólaltak a hazai és külföldi meghívottak, s valamennyien hangsúlyozták, hogy a Ba-

lassi Bálint Bajtársi Egyesületnek ma már igen jó híre és elismertsége van. Az egyesület munkájában jeleskedők kitüntetések és ajándékokat vettek át, majd Tóth Sándor nyugállományú ezredes, régióvezető ünnepélyesen szala-

got kötött a húsz éves Balassi Bálint Bajtársi Egyesület zászlajára.

A Balassi-ünnepség záróakkordja a Honvéd Együttes nagysikerű fellépése volt.

KÉP ÉS SZÖVEG: K. L.

Tartalom

Ünnepelt a Balassi.....	2
Miniszeri köszöntő.....	3
Tisztelt olvasók!.....	3
Jubileumi állásfoglalás.....	4
20 évesek vagyunk.....	6
Felelőséggel a jövőért.....	7
Emlékezés dr. Simon Sándor altábornagyra.....	8
Két évtized hozadéka.....	9
A kezdetekről.....	10
Köszöntés.....	11
Tizenöt év a szövetség szolgálatában.....	12
A klubelnök visszanéz.....	14
Gyümölcsöző együttműködés.....	14
Pillanatok, életképek, vallomások.....	15-17
Elismerések a BEOSZ 20. évfordulóján.....	18
Összefogás magas szinvenalon.....	18
Alapítók voltunk.....	19
Morzsák az elmúlt 20 év történetéből.....	20
A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületről.....	22
A becsületrendes tábornok.....	23
Gidófalvy Lajos ezredesre emlékeztünk.....	23
Szoboradományozás.....	23
Együtt - egymásért.....	24
Barangolás Erdélyben.....	25
Megvalósult az álmunk.....	26
20 éves lesz a Marcali Bajtársi Egyesület.....	27
Növekvő részvétel.....	28
A katonai szervezetek kulturális ellátásáról.....	29
Reklám.....	30-32

A BAJTÁRSI EGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

FELELŐS KIADÓ:

SIPOS GÉZA NYÁ, EZREDES,
A BEOSZ ELNÖKE

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:

PINTÉR FERENC NYÁ, EZREDES
SZERKESZTŐK:

GROF FERENC NYÁ, ALEZREDES,
KACSO LAJOS NYÁ, EZREDES, MÉ-
SZÁROS KÁROLY NYÁ, ALEZREDES
A HÍRLEVÉL INTERNETES ELÉRHE-
TŐSÉGE: www.beosz.hu

Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.

E-mail: bhirlevel@gmail.com

Tisztelt Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szövetségi Tagok!

Köszöntöm fennállásának 20. évfordu-
lója alkalmából a Bajtársi Egyesületek
Országos Szövetségének tagjait és
tisztviselőit.

Jubileumi év az idek, mert pontosan
húsz éve annak, hogy szervezetüket 18
egyesület összefogásával, 1990. febru-
ár 27-én megalakították.

Tudom, hogy 20 esztendő egy szer-
vezet életében nem túl hosszú idő, de
tevékenységük, célkitűzéseik, elért
eredményeik tekintetében mozgalmas
és eredményes időszakot tudhatnak
maguk mögött. Tiszteletreméltó fejlő-
dési utat bejárva mára már 128 egyesü-
letet, közel 13 ezer fős taglétszámot
tudhatnak magukénak, és ezzel a hon-
védelmi tárca legnagyobb ernyőszerve-
zetévé váltak.

A BEOSZ tevékenységét a nyugállo-
mányú katonák és a honvédségi nyug-
díjasok érdekeinek képviseletében a
honvédelmi tárcával szembeni lojális
elkötelezettség vezérli, nyitottak min-
den irányú párbeszédre. "Kézfogás a
honért" jelszavuk híven tükrözi a tag-
szervezetek, a tagszövetségek – mint
közösségek – működtetésének célját.

Személyesen nagyra tartom a
BEOSZ által kezdeményezett HM
Időügyi Tanácsban végzett munkájuk-
at, ami rendkívül fontos az idős, több-
nyire visszavonult élők katonák és ka-
tonaözvegyek számára. Az önök szer-
vezete nem véletlenül kapott felkérést
az Országos Időügyi Tanácsban való
feladatvégzésre, és váltak a Nyugdíja-
sok Országos Képviselete Elnökségé-
nek tagjává.

A honvédelmi tárca büszke arra,
hogy egy jól működő és eredményes
szakértői együttműködés mellett, szö-
vetségükkel való kapcsolatát egyfajta
folyamatosság, a hosszú távú együtt-
gondolkodás, a katonai hagyományok
vállalása, az értékek megőrzése és az
állandó megújulás jellemzi. Biztos va-
gyok benne, hogy a jövőbeni feladato-
kat még nagyobb összetartással, hittel
és önbizalommal sikeresen valósítjuk
meg.

Legyenek büszkék eredményeikre, és
mindig tartsák szem előtt jelképük jel-
mondátát: "A haza minden előtt."

Szívből gratulálok a szövetség veze-
tőinek, a teljes tagságnak fennállásuk
huszadik évfordulója alkalmából. Kí-
vánom, hogy szövetségük a jövőben is
olyan sikeres partnere legyen a honvé-
delmi tárcának, mint ahogyan az eltelt
két évtizedben volt.

Budapest, 2010. január

*Dr. Szekeres Imre
a Magyar Köztársaság
honvédelmi minisztere*

TISZTELT OLVASÓK!

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége 2010. február 26-án ünnepli
fennállásának 20. évfordulóját. Hagyományos, mégis ünnepi módon
összegezzük országosan is ismert és elismert munkánkat.

A Szövetség kiadványa e jubileumi számában visszapillantunk az
élményekben, sikerekben bővelkedő húsz évre. Bízom benne, hogy Bajtársi
Hírlevelünk hasznos, erőt adó olvasmánya lesz tagszervezeteink tagjai,
támogatóink és a munkánk iránt érdeklődők számára egyaránt.

Köszönöm az együttműködést, melyre a jövőben is számítunk, és ugyanezt
ajánljuk fel viszonzásként.

További közös sikereket, erőt, egészséget és személyes boldogságot
kívánok!

Budapest, 2010. február 4-én.

Bajtársi tisztelettel: **Sipos Géza elnök**

Jubileumi állásfoglalás

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége jubileumi állásfoglalásának már a bevezetőjében tisztelgünk azok előtt, akik a szövetséget megalakították, akik önzetlenül védtek a tagok, a nyugállományú katonák, az idősek érdekeit, akik pezsgő közösségi életet teremtettek szervezeteikben. Az elért sikerek a partnerekkel együtt végzett folyamatos küzdelemben, de a mindenkorai döntéshozók intézkedései nyomán születtek. A BEOSZ ezen döntések kezdeményezője, előkészítője és végrehajtója lehetett és lehet ezután is.

Köszöntésünk és állásfoglalásunk célja a szövetség egységének erősítése, valamint az illetékes szervek figyelmének felkeltése szervezetünk iránt.

A BEOSZ 20 éve áll a nyugállományú katonák és egyesületeik, a hivatásos katonák és valamennyi tagunk szolgálatában. Az érdekképviseleti tevékenység a mai napig fő feladata. Az elmúlt két évtizedben minden rendelkezésre álló eszközzel, tisztségviselői és aktivistái önzetlen és magas szakmai színvonalú munkájával arra törekedett, hogy befolyásolja az általa képviselt sorokat, életkörülményeit, a szervezetek működési és cselekvési lehetőségeit meghatározó döntéshozók tevékenységét. Érdekvédelmi elkötelezettségéből adódóan határozottan fellépett a nyugállományú katonák és szervezeteik helyzetét nehezítő, megbecsülésüket

mellőző tervek, intézkedések és gyakorlat ellen, és az elért eredmények megőrzéséért.

A BEOSZ munkáját az a meggyőződés irányította, hogy a nyugállományú katonák gyorsan és jelentősen megnövekedett létszáma a honvédelmi tárca számára is szükségessé teszi sorsuk figyelemmel kísérését, érdekeik szervezett védelmét, tapasztalataik hasznosítását.

A BEOSZ értékeli, hogy a honvédelmi tárcanak van időspolitikája, időügyi stratégiája és cselekvési terve, de úgy gondolja, hogy nem maradhatnak a gondolkodás középpontjában csupán a költségvetési megszorítások és a közkiadások korlátozásai. A védelmi gondolkodásban azoknak a polgároknak, embereknek van elsőbbsége, akiknek nincs megfelelő szociális védelme, akikért érdemes befektetni, mert teljes értékű gazdasági, társadalmi és szociális szereplők. Olyan erőforrások ők, akik a hozzáértés, a tapasztalat és a hagyomány biztos bázisát jelentik.

A BEOSZ ma 78 nyugállományú egyesületet közvetlenül, tagszövetségein keresztül pedig további közel 50 ejtőernyős, repülő, hagyományörző és rendvédelmi szervezetet tömörít, és elnökségének tevékenysége által, mintegy 13 ezer fős tagságot képvisel.

Az általunk képviselt elvárásainak sajnos nem mindenben tudunk eleget

tenni, kezdeményezéseink egy része nem talált meghallgatásra, vagy a feltételek nem tették lehetővé azok megvalósulását. A két évtizedes töretlen lendületű munkával ugyanakkor számos eredményt értünk el az időskorúak helyzetének, lehetőségeinek javítása terén, de a változó körülmények most is – mint mindig – új kihívások és feladatok elé állítanak bennünket.

A BEOSZ Alapító Nyilatkozata alapján, figyelembe véve az elmúlt húsz év tapasztalatait, az érdekvégyesítés lehetőségeit, a Szövetség az alábbiakban fogalmazza meg a közeljövő feladatait:

A.

1. Alapvető érdekünk, hogy a nyugállományú katonák helyzetét, erkölcsi és anyagi megbecsülését, részvételét a közösségek életében stabil, kiszámítható, és nem csökkenő értékű szabályok határozzák meg. Ennek érdekében szorgalmazzuk, hogy a honvédelmi tárcanál működjön tovább az érdekegyeztetés fóruma. Folytassa munkáját a Honvédelmi Időügyi Tanács és a Társadalmi Véleményező Bizottság.

A BEOSZ mindhárom testület munkájában aktív tagként kíván részt venni.

2. A BEOSZ igényt tart a jubileumi kort megélt nyugállományúak tárca-szintű köszöntésére.

3. Fel kell lépni az Idősek Otthona létrehozása és működtetése, az egészségügyi, üdültetési, kegyeleti és szociá-

lis lehetőségek megőrzése, fejlesztése érdekében.

4. A válságkezelés tárcaszintű gondjainak megértése és tudomásul vétele mellett, feltétlenül indokoltak és szükségesnek tartjuk a lehetőségek növekedésével párhuzamosan:

- a BEOSZ kiemelt ernyőszervezetként való kezelését, a közérdekű feladatok részünkről történő átvállalása miatti évenkénti támogatását;

- a tagegyesületek részére meghirdetett pályázati rendszer működtetését;

- a tagegyesületek, klubok működési feltételeinek garانتálását;

- igényeljük, hogy a nemzedéki együttműködést szorgalmazó szövetségi erőfeszítéseket és programokat hatékonyabban támogassák, mert ez a kapcsolat a szociális rendszer egyik fontos eleme, amelynek mindig is a generációközi szolidaritásra kell támaszkodnia.

5. A nyugállományú katonák és honvédségi nyugdíjasok érdekeit a szak-szervezetek és a BEOSZ szoros együttműködésben tudja képviselni és megvédeni. A Szövetség távlati célként továbbra is napirenden tartja a BEOSZ és a HOKOSZ szervezeti egységének megteremtését.

B.

1. A jelenlegi körülmények arra kényszerítik a szövetség minden szervezetét, hogy anyagi alapjait biztosítsa és növelése érdekében minden lehetséges módon éljenek a különböző

pályázati és egyéb lehetőségekkel, és a szövetségben belül is megvalósuljon a tettekben megnyilvánuló szolidaritás.

2. Szükséges, hogy javuljon a BEOSZ és a tagszervezetek által végzett kommunikációs munka. A tagszervezetek és a tagok vállalkoznak nagyobb áldozatot a szövetség kiadványának (Bajtársi Hírlevél) megjelentetése érdekében.

3. Minden szinten követelni kell a tagegyesületek képviselőinek jelenlétét az idősök ügyeivel foglalkozó testületekben.

C.

1. Fenn kívánjuk tartani együttműködésünket:

- a honvédség szervezeteivel;
- a korosztályos szervezetekkel;
- a kormányzati és önkormányzati szervekkel;
- a civil szervezetekkel;
- a nemzetközi partnerekkel.

2. El kell érniünk, hogy továbbra is helyünk legyen a Nyugdíjasok Országos Képviselői vezető testületeiben.

A BEOSZ előtt álló kihívások és feladatok az eddigienél is több és keményebb erőfeszítést kívánnak a szövetség testületeiről és tagszervezeteitől. Olyan időszakot élünk, amikor gondolkodni, elemezni, tervezni, kezdeményezni és cselekedni kell.

A következő évek nagyon fontosak lesznek. 2010 "A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni harc" éve, a 2011-es év "Az önkéntes munka" európai éve, míg 2012 úgy lett kijelölve,

mint az "aktív öregedés és generációk közti szolidaritás" európai éve. Európai évekről van szó, amelyek azonban nekünk is azt üzenik: el kell ismernie mindenkinek a BEOSZ és tagszervezetek fontosságát, és ebben az összefüggésben azt, hogy jelentős szerepet játszunk nem csupán tagjaink, hanem a társadalmi környezet életében is. Elfogadjuk a kihívást! Biztosak vagyunk abban, hogy szociális elkötelezettségünk, a mindennapi munkánkat jellemző korrekt és következetes magatartásunk révén képesek leszünk hatékony javaslatokat tenni az általunk képviselt problémáink konkrét megoldására.

Mindezek érdekében a BEOSZ Választmánya:

- kéri tagszervezeteit, hogy vállalja a tagok aktív és szolidáris szerepét a szövetségben belül és a korosztályos szervezetek közötti együttműködésben;

- felkéri tagszervezeteit, hogy támogassák e dokumentum javaslatait, és minden egyesületben biztosítsák ismeretét.

- megkívánja tagjaitól, hogy aktív részvételükkel legyenek elkötelezettek a változás folyamatában;

- megbízza az elnököket, hozzá a döntéshozó és együttműködő szervek tudomására az állásfoglalás tartalmát.

Határozati javaslat: Az elnökség 2010. január 19-i ülése a tervezetet megvitatta, a kiegészítésekkel együtt jóváhagyta, azt a választmány elé terjeszti elfogadásra.

20 évesek vagyunk

Az ember életében fontos szerepe van az ünnepeknek, az évfordulóknak, így van ez a közösségek esetében is. A köszöntések, a megemlékezések természetes velejárói a kiemelkedő eseményeknek.

Az ünnep, az évforduló nem arra való, hogy itt vezessük le a sikertelenségeink miatti indulatainkat. A születésnap megemlékezések arra valók, hogy egyenesen beszéljünk, köszönjük meg a tisztességet, a barátságot. Tisztelettel köszöntjük az alapítókat, becsüljük meg a sikereket és az értük tevőket, becsülettel viseljük a sikertelenségeket, és biztassuk egymást egy jobb jövő reményében.

1990. február 27-én a magyar nemze-

A hadseregben sorra alakuló szervezetek részére természetes volt, hogy működésük a katonai élet minden területére és az összes állománykategóriára kiterjedt. Az vezérelte őket, hogy a nemzet társadalompolitikai porondján a célkitűzéseket csak a minél szélesebb bázisra támaszkodva lehet megvalósítani. Szögezzük le: a BEOSZ nem véletlenül jött létre! Nem egy ember döntésének következménye, nem egy dátum csupán, hanem emberek és szervezetek összefogásának, egy helyzetnek, egy folyamatnak az eredménye. Már a döntés is – tudniillik, hogy legyen egy ilyen országos szövetség –, stratégiai jelentőségű volt. Na és persze "különlegesség" is egyben, úgy 1989 táján.

ti és katonai hagyományok megőrzését, a hazafias-honvédelmi nevelés ügyét, a magyar kulturális tradíciók ápolását felvállaló 18 katonai helyőrségi és fegyvernemi klub úgy döntött, hogy a valós érdekképviselet és a hatékonyabb érdekvérvényesítés szándékával országos szövetséget hoz létre. Mi, utódok köszönjük az elhatározást, és köszönetünket fejezzük ki az alapítóknak.

Hazánkban ekkor társadalmi-gazdasági-politikai átalakulásnak voltunk a tanúi és aktív résztvevői. Ebben az időben egymás után alakultak meg a civil társadalmi szervezetek is, amelyek megjelenítették a különböző rétegek általános- és szakmai érdekei képviselőit és védelmét.

A BEOSZ, más szervezetekhez hasonlóan, óriási változásokon ment keresztül az elmúlt 20 évben. Nem változott azonban önállóságának megtartásában, a pártoktól való tisztességes távolságtartásában.

Ma már közel 13 ezer fő tagja van a 3 tagszövetséget, 7 régiót és 128 tag-egyesületet működtető Szövetségnek. 20 év távlatából a megalakulást követően ez a legjelentősebb eredmény. Léteünk és erőnk forrása befogadó jellegünk, megújulási képességünk és az a bizalom, amelyet céljainkkal, következetes programjainkkal, tetteinkkel kivívunk. Szövetségünkben otthonra lelhetnek mindazok, akik tevékeny részesei kívántak lenni cselekvési programjainak, és aktívan kívántak dolgozni a kisebb és nagyobb közösségek érdekében. A BEOSZ lehetőséget kínál a generációk összefogására, a múlt és a jelen összekapcsolására, a különböző országos és tárcaszintű testületekben hatékonyan képviseli tagjai, a honvédség aktív és nyugállományú katonái ér-

dekeit. Ezzel lezárult egy korszak a BEOSZ életében. Legyünk büszkék arra, hogy az alapítók által kitűzött célt közös erőfeszítéssel, becsületes munkával elvégeztük.

A BEOSZ 20 évének voltak sikeres korszakai, tettei és karakteres programjai, amelyek vonzották a szervezeteket. A BEOSZ a tárca legnagyobb ernyőszervezeteként a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum stabil résztvevőjévé, a civil szervezetek egyik meghatározó együttműködő partnerévé vált.

Mi hiszünk a szolgálati státusunkban, a generációk összefogásában, a tettekben megnyilvánuló szolidaritásban, a közöseink iránti felelősségben, az együttműködő hatalomban, mások méltóságának feltétlen tiszteletében.

Ez a BEOSZ olyan amilyenre mi tettük, és olyanná lesz, amilyenre mi alakítjuk. A Szövetségnek jövője akkor van, ha megőrzi szervezettségét, hűséges marad céljaihoz és az erős közösséget alkotó tagságához, ha erőt sugárzó programokat szervez, amelyekkel generációkat köt össze azonos érdekek és értékek mentén, és magához vonzza a helyüket kereső szimpatizánsokat.

Emberekkel, programmal és hitelességgel kell rendelkezünk – az erőt és az egységet minden szervezeti szinten fenntartva és felmutatva. Illyés Gyula szavaival élve: "Az ember – a legkisebb is – a közösség közegében lett nagybetűs EMBER: világváltoztató. Ahogy a madarak szárnyas lények, úgy vagyunk mi társas lények. Jövőnk alakulásának – alakításának – első feltétele, hogy milyen közösséget teremtünk. Közösség nélkül nincs jövő."

Bajtársaim! Szépkorú társaim!

Köszönöm, köszönjük az alapító bölcsességét, követők nagyszerűségét, és a jövőt alakítók elkötelezettségét a szövetség céljainak megfogalmazásáért és megvalósításáért. Kívánom, hogy a BEOSZ legyen egy olyan modern, országos ernyőszervezet, amely képes az általa képviselteteket megvédeni, nemzedékeket összekötni.

Befejezésül – és nemcsak azért, mert így szokás – köszönetet mondok bajtársaimnak, barátaimnak, mert nélkülük nem jöttem volna rá, hogy mit gondolok és akarok valójában: köszönöm az inspirációt, a támogatást, a közös munkát.

SIPOS GÉZA
BEOSZ ELNÖK

Felelősséggel a jövőért

A világban és Európában 1989-ben végbement társadalmi-politikai változások kapcsán – itthon és külföldön – számtalan helyen emlékeznek a húsz évvel ezelőtt történetekre. Ez a történelmi léptékű átalakulás a hadsereg életében is jelentős változásokat eredményezett az emberi jogok, a vélemény- és lelkiismereti szabadság érvényesülésével. Megnyitották az utat a társadalmi kezdeményezés és önszerveződés előtt. Felidézve a sokunk által megélt eszményeket, felmerül a kérdés, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének húszéves történetét illeszthetjük-e a nagyléptékű változások sorába? Azt hiszem, a válasz egyértelmű, mert a változások a társadalom minden csoportját érintették, így többek között a katonákét is.

A kezdeti időszakban a honvédelmi és felső katonai vezetés jó szándékú, de sokszor ellentmondásos intézkedései csak rövid ideig okoztak bizonytalanságot a szervezeti formák kialakításában. 1989 végén a már működő nyugdíjas- és más egyesületekből – elsőként a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület, szinte vele egy időben a Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület – alakultak meg, vállalva a honvédelem ügyének felkarolását, a katonák presztízsének növelését, a művelődési, közösségi törekvéseik támogatását.

– és nem utolsó sorban – a tagság érdekeinek képviselőjét. Ezzel párhuzamosan alakultak meg más katonai érdekvédelmi szervezetek is (KÉSZ).

Az egyesületek időben felismerték, hogy tevékenységük összehangolása, érdekeik országos képviselete igényli, hogy szövetségre lépjenek egymással. Ennek eredményeként a Honvédelmi Minisztérium támogatása mellett, 1990. február 27-én megalakult az első – a katonák érdekképviselését is felvállaló – szervezet, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége. Az országos szervezethez számos nyugdíjas-, fegyveres és rendvédelmi klub, egyesület is csatlakozott, és ez a folyamat még ma sem zárult le.

Húsz esztendő az ember életében soknak, a történelemben kevésnek számít. Úgy gondolom, hogy szövetségünk ez idő alatt tartalmas utat tett meg, hiszen törvény garantálta jogokat szereztünk az érdekek védelmében, résztvevői vagyunk kormányzati és országos szintű fórumoknak, együttműködve más szervezetekkel hatékony érdekképviselések működhetnek immár tizennyolc éve. Mindezek mellett együttműködő partnerei vagyunk a mindenkor honvédelmi-katonai vezetésnek – közös nemzeti ügyünk – a honvédelem érdekében. Rendezvényeink a hagyományok ápolása, a társadalmi és nemzedéki megbékélés, valamint a szolidaritás érdekében zajlanak – függetlenül a politikai szándékoktól.

Az évek során számtalan tapasztalatot és barátot szereztünk itthon, a határokon túl és szinte szerte a világban, szélesre tárva az együttműködés kapuit. Talán mindezt azért is, mert mi hivatásunkból eredően korábban ismerjük fel a veszélyeket és nem szívesen "háborúzunk", hiszen felelősséget viselünk az ország és a jövő generációi sorsáért is. Ebben szívesen vagyunk és leszünk partnerei azoknak, akik elfogadnak, bíznak bennünk, számítanak ránk. E szándékokat és a honvédelemért viselt felelősségünket bizonyítja az elmúlt húsz esztendő.

KELEMEN JÓZSEF
NYUGÁLLOMÁNYÚ ALTÁBORNAGY
A BEOSZ VOLT ELNÖKE

Emlékezés dr. Simon Sándor altábornagyra

1989 októberében összehívták az akkor már működő bajtársi egyesületek elnökeit az országos szövetség megalakításának előkészítésére. Az elnökök egyhangúan egyetértettek és szükségesnek ítélték az országos szövetség megalakítását. Előkészítő bizottságot hoztak létre, amelynek elnökévé Antal Pál ezredest, titkárává dr. Herczeg Ottó ezredest, tagjárá pedig Biri Tibor ezredest választották meg. Az előkészítő bizottságot – többek között – megbízták azzal is, hogy tájékozzódjon: kik vállalnának különböző tisztségeket, így az országos szövetség elnöki posztját is. Abban egyetértés volt, hogy lehetőleg tábornoki rendfokozatú legyen az elnökjelölt. Az előkészítő bizottság több tábornokkal is beszélgetett, így került sor dr. Simon Sándor altábornagy, a ZMKA akkori parancsnokának megkeresésére is. Az altábornagy úr áttanulmányozta az országos szövetség tervezett alapító nyilatkozatát és szervezeti szabályzatát, egyeztetettük a szövetség elnevezését és jelmondatát is. Ezeket megismerve, hozzájárult, hogy amennyiben az alakuló közgyűlésen a jelölő bizottság jelölni fogja, elvállalja az országos szövetség elnöki tisztségét.

A bajtársi egyesületek küldöttgyűlése 1990. február 27-én ült össze, ahol egyhangúan kimondták a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének megalakulását, és titkos szavazással megválasztották a vezető szervek tagjait, így dr. Simon Sándor altábornagyot a szövetség elnökének.

A BEOSZ első elnökének jelentős érdemei voltak a szövetség alapfeladatainak kialakításában és megerősítésében. Az ő vezetése alatt teljesedett ki a szövetség célkitűzése, került elfogadásra a módosított alapszabályzata, épültek ki és erősödtek meg tagszervezetei, rakódtak le és szilárdultak meg a működés azon alapjai, amelyekre később bátran lehetett építkezni.

A Szövetség alapvető célkitűzései közül kiemelt feladatnak tekintette a katonák érdekvédelmét, a honvédelem ügyének társadalmi szolgálatát és ezzel szoros összefüggésben a honvédelmi nevelést és a magyar katonai hagyományok ápolását.

A szövetség érdekvédelmi tevékenységének megerősítése érdekében részt vállalt a HOVÉT létrehozásának előkészítésében és az EUROMIL-be való belépés feltételeinek megteremtésében.

A BEOSZ első elnöke úgy vélte, és ezen álláspontját sokszor hangoztatta is, hogy a szövetség alapfeladata a magyar honvédelem ügyének sokrétű támogatása. Ennek kell alárendelni az összes más tevékenységet, ezt mind a honvédelmi tárca, mind a társadalom szintjén meg kell jeleníteni.

A Szövetség ez irányú tevékenysége alappillérének a honvédelmi törvény

azon meghatározását tartotta, hogy "A honvédelem nemzeti ügy, és az ország honvédelmi képességének fenntartása – többek között – a polgárok a haza védelme iránti hazafias elkötelezettségére és áldozatkészségére épít". Erre azonban – szinte vesszőparipája volt – a polgárokat, különösen a magyar fiatalokat fel kell készíteni. A felkészítés azonban többoldalú és sokrétű feladat, amelyen belül – álláspontja szerint – a szövetség az erkölcsi-érzelmi értékek kifejlesztésében, úgymint a hazaszeregetre, nemzeti öntudatra és hazafias önértékre épülő hazafiságra, az általános emberi értékekre és a katonai erényekre való nevelésben vállalhat szerepet, közreműködést.

Sokszor bírálta mind a honvédelem, mind az ország vezetését, hogy nem látja az ezekre irányuló határozott szándékot. A szövetség ebben csak közreműködő lehet, de nem vállalhat vezető szerepet. Élesen támadta a honvédelem ellenes téveszméket, amelyek károsak lehetnek a polgárok honvédelemért érzett felelőssége kialakításában.

A fentieknek alárendelten, de kiemelt feladatnak tekintette a magyar katonai hagyományok ápolását. Ezekben az eszmei-tartalmi jegyeket, jellemzőket hangsúlyozta, de igen fontosnak ítélte a külső, látható, ismertető, megkülönböztető jegyek, szimbólumok, jelek, jellegzetességek megjelentetését is, mivel ezek kiválthatnak érzelmi, hangulati hatásokat, és így hozzájárulhatnak a honvédelem iránti felelősség kialakításához.

Eredményes erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy a magyar katonai hagyományokban helyreálljon (akkor ez még igen időszerű volt) a történelmi és jogi folytonosság. Ezért részt vállalt az első, majd később a többi katonanemzedéki találkozók összehívásának előkészítésében, megtartásában, amelyeken szereplésével hozzájárult azok sikeréhez.

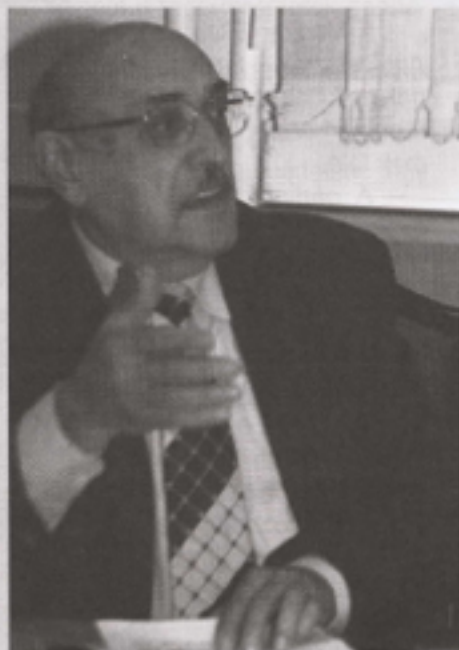
Meg kell még említeni, hogy dr. Simon Sándor altábornagy a különböző művészeti ágak iránt is érdeklődést mutatott, és azokban megfelelő jártassággal rendelkezett. Ő maga is jegyzett amatőr festő volt, figyelemre érdemes képeit több kiállításon is bemutatta, többek között a kilencvenes évek egyik katonanemzedéki találkozóján is, amelyeket – különösen látványos tájképeit – a nézőközönség nagy elismeréssel illette. Több képét helyben meg is vásárolták.

Úgy vélem, ha napjainkban lehetősége volna – mint a szövetség első elnökének – a BEOSZ munkáját áttekinteni, megismerni, egyrészt minden bizonnyal elismeréssel szólna a Szövetség elért eredményeiről, – többek között – a létszámbeli gyarapodásról (az alapító 18 tagszervezet száma 20 év után 100 fölé emelkedett). A BEOSZ vezetési rendszere többszöri átalakulás után fejlődött, hatékonyabbá vált. A vezetés fórumainak összehangolása tökéletesedett. A tanácsadó testület belépése lehetővé teszi az egyes feladatok többre osztását. Bizonyára elismeréssel illetné a BEOSZ különböző területeken végzett munkáját. Így például a honvédelem ügyének társadalmi támogatása, az érdekvédelem, a katonai hagyományok, a bajtársi szolidaritás erősítésében végzett munkát. Örülne a BEOSZ nemzetközi kapcsolatainak bővülésének, nemzetközi tapasztalatainak gazdagodásának. Figyelemre méltónak tartaná a BEOSZ és a Honvédelmi Minisztérium idősügyi stratégiájának kialakítását. S minden bizonnyal találna kritikára érdemes gondolatokat, tevékenységeket is a szövetség munkájában.

Összegezve, megnyugvással fogadná, hogy az általa elvetett magok számba szökkentek, beértek és jó aratást biztosítottak, de fontos annak gondos betakarítása, szárítása és szép fehér liszté való őrlése és kenyérré sütése, majd a 20 év tapasztalatai alapján az újabb vetés elvégzése.

DR. HERCZEG OTTÓ NYÁ. EZREDES

Két évtized hozadéka

Az elmúlt két évtized a folyamatos változás időszaka volt.

A változó körülmények ellenére alapvető célkitűzéseink nem változtak. A Szövetség jelszavának – "A haza minden előtt" – szellemében, töretlenül érvényesült és erősödött tagegyesületeink tevékenységében a bajtársiasság, az egymásért érzett felelősség. A katonai hagyományok ápolása, a katonanemzedékek összetartozása tudatának érvényesülése. A hazaszeretet, a hon védelméért érzett felelősség volt elindítója a "kézfogás a honért" jelszavunk gyakorlati megvalósítását szolgáló katonanemzedéki találkozók évente történő megrendezésének.

Szövetségünk kezdetől fogva részt vállalt a honvédelmi tárca érdekegyeztető rendszerének kialakításában és működtetésében, ennek során a HOVÉT majd a HÉF alapító tagjai lettünk. Ugyancsak képviselőjünk tagságunkat a Honvédelmi Idősügyi Tanácsban, az Országos Idősügyi Tanácsban a Nyugdíjasok Országos Képviselőtársaságában, továbbá a Szociálpolitikai Közhasznú Alapítvány kuratóriumában.

Jelentős Szövetségünk érdekképviselői tevékenységében a nyugállományú katonák országos fórumának kétfévente történő megtartása. A fórumok biztosították, hogy a katonai vezetés és a résztvevők kölcsönösen tájékozottak egymást elképzeléseikről, illetve elvárásairól és a nyugállományúakat foglalkoztató kérdésekről. Az elhangzottak alapján megfogalmazott és elfogadott "Állásfoglalást" megküldték a honvédelmi vezetésnek. A felvetett kérdések egy része kedvezően megoldódott. Így például visszaállt a nyugállományú katonák egyszeri előléptetésének lehetősége, rendeződött az özevgyi nyugdíjpótlék 25%-ról 30%-ra emelése.

Az elért eredmények mellett számos gondunk is akadt, melyek egy részét kudarcként éltük meg. Hosszú éveken át szövetségünk elhelyezése megoldatlan volt, csak a legutóbbi években változott a helyzet. Nem sikerült változtatni azon a hosszú idő óta tartó tendencián, hogy a nyugállományú katonák alig egyharmada kapcsolódik valamely nyugdíjasszervezethez.

Az elmúlt két évtized alatt számottevően csökkent a katonai szervezetek és a hozzájuk kapcsolódó helyőrségek, illetve klubok száma, ennek következtében a nyugdíjasszerveződések – így a szövetségünkhöz tartozó egyesületek és klubok – működési feltételei jelentősen romlottak. Nem sikerült előbbre lépni a nyugállományú katonák nyugdíja tekintetében meglévő indokolatlan eltérések csökkentésében. Jelentősen megnőtt a nyugállományú katonák száma, ezen belül is számottevő az egyedül élő, a honvédelmi nyugdíjasház létrehozása mégsem valósult meg.

E jeles évfordulón azt kívánjuk, hogy Szövetségünk és tagszervezetei az elkövetkező évtizedekben is feleljenek meg az alapítók által megfogalmazott céloknak. Továbbra is töltsük be a hidat és érdekképviselő szerepét a honvédelem és a társadalom, valamint a katonagenerációk között.

SIMON BÉLA
NYUGÁLLOMÁNYÚ EZREDES
A BEOSZ TANÁCSADÓ TESTÜLET TITKÁRA

A kezdetekről

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége húsz esztendejének mérlegéről nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy összességében "eredménytúlsúlyos". Az értékorientált célok és fő feladatok struktúrájában megerősödött, munkájában kiegyensúlyozottságot felmutató társadalmi szervezetet teremtettek. A húsz évet summázva, akár történelmi sikerről is beszélhetünk, mindezek alapján a tagok és tagegyesületek büszkének lehetnek eredményeikre.

Visszatekintve a két évtizedre, szinte sima természetességet sejtet, a látható eredmény pedig bonyolult nemzetközi, történelmi, társadalmi körülmények között született és küzdelmes minden napokban erősödött meg. Ezekről a körülményekről érdemes szót ejteni.

Az egyesületek, klubok születésükor egy bonyolult, politikailag kusza, a társadalmi, jogi körülményeket tekintve taposatlan úton indultak el. Gondoljunk bele a nyolcvanas évek második felébe, amikor forrt a világ, új erőviszonyok, új biztonságpolitika, új prioritások kerültek asztalra. A kérdés az volt Kelet-Közép-Európában, hazánkban, hogy ebben a helyzetben lesz-e megújulás, fordulat, reformkezdményezés, vagy lemaradás és a Nyugattól való leszakadás lesz a jellemző. Tehát a haladás vagy a maradás nagy kérdése kínálta magát.

Események egész sora bizonyítja, hogy Magyarország, a magyar közélet a haladás, a megújulás útját választotta. Erős késztetés volt arra az irányra, hogy politikai, gazdasági, társadalmi és honvédelmi felfogás tekintetében egy megújult gondolkodás és gyakorlat erősödjön meg. Ilyenek voltak a politikai demokrácia megújítására, a gazdaság irányítására, az államigazgatás, a közigazgatás reformjára, a társadalmi és civil szervezetek élénkítésére tett kísérletek. Ennek számos példáját sorolhatjuk:

- Az alkotmány több ponton való módosítása, a közigazgatás feladatainak és szervezeteinek módosítása a 80-as évek végén.

- Az Állami Ifjúsági és Sporthivatal létrehozása az OTSH helyett, ezzel a sportélet demokratizálása az egyesületek és sportszövetségek nagyobb önállósága útján.

- A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének nyitottabbá tétele, nyitás a polgári ellenállási mozgalmak felé.

- A pártirányítás elvi és gyakorlati kérdéseinek teljes átalakítása.

- A gazdasági társaságok, egyesületek létrehozására és működésére vonatkozó új törvények megalkotása.

- Az MHSZ társadalmi szervezetté válására vonatkozó döntés, a félkatonai jelleg megváltoztatása, amely a honvédelmi politikában is jelentős változásokat eredményezett.

- A Munkásőrség átalakítására irányuló kísérlet, ami a fegyveres erőkhöz történő beintegrálódását jelentette volna... stb.

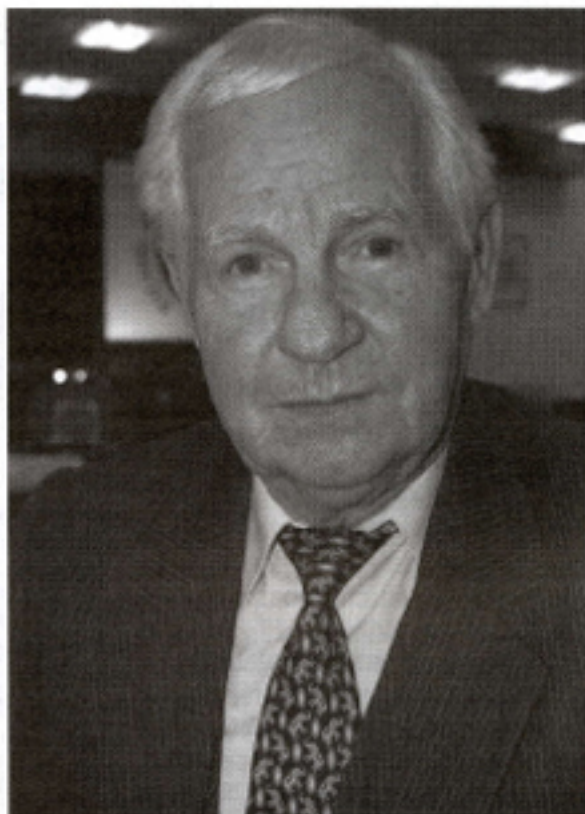
Az új biztonságpolitikai felfogás a katonapolitika, a honvédelmi politika változtatását is követelte, amelyben példaértékű eredményeket tudunk felmutatni. Nem egy kérdésben kértek konzultációs lehetőséget szomszédos országok politikai, állami szervei. Ilyen nagy horderejű, példaértékű elhatározás és tevékenység volt, hogy a magyar gazdaság teherbíró képességének, a Magyar Néphadsereg állapotának megfelelően nagyarányú hadsereg-átépítést kellett beindítani – Oláh István honvédelmi miniszter kezdeményezésére és vezetésével – a dandár-, hadtestszervezetre történő átszervezést. Eredményesen vettünk részt a bécsi bizalomerosztó-haderőcsökkentési tárgyalásokon. Magyar kezdeményezésre történt, hogy a déli és nyugati határ mentén 50 kilométeres zónában ne legyen elhelyezhető támadó harceszköz.

A honvédelmi politikában történő változtatást jelentette továbbá:

- a fegyver nélküli katonai szolgálat bevezetése, hogy a fegyveres szolgálatot nem vállaló magyar fiatalok ne kerüljenek bíróságok elé;

- a várható hadsereg-átalakítást és létszámleépítést előre érzékelve új és nagyobb prioritást kapott a szociálpolitikai koncepció kidolgozása és szervezeteinek kialakítása;

- létrehozták a 40 M Ft-tal gazdál-

kodó Szociálpolitikai Alapítványt, az átszervezés során rosszabb körülmények közé kerülők segítségére, átképzésére;

- beindult a tanintézeti reform kidolgozása;

- az alapszabályzatok jelentős módosításokon mentek át az új helyzetnek és követelményeknek megfelelően;

- széleskörű előkészítő munkával felerősödött a hadsereg nemzeti jellegének erősítését célzó tevékenység;

- Nem utolsósorban, 1987-88-ban kidolgozták, és 1989-ben kormánydöntéssel beindították a Haderőreform-2000 feladatot, ami a hadsereg teljes átépítését jelentette három szakaszban, tíz év lefolyása alatt. Ennek eredményeképpen szervezetében és fegyverzetében kisebb, de korszerűbb színvonalon tartható hadsereg teremthető volt. Ez a feladat számított nagyarányú diszlokációval és állománymozgással, a nyugállományúak számának jelentős bővülésével és a polgári, sorállomány körében a munkanélküliség lehetőségének növekedésével járt volna.

Ennek megfelelően nőtt az érdekvédelem új rendszerének kialakítása és megerősítése iránti szándék. Ebben a történelmi és társadalmi átalakulási folyamatban keletkezett és erősödött

meg az a felismerés, hogy nagy szükség van a hazafiságra, a honvédelem ügye iránti elkötelezettségre, a bajtársi szellem fenntartására és erősítésére, az érdekvédelem és érdekképviselés biztosítására, a közösségi szellem fenntartására, amelyek elősegítése érdekében egyesületeket, klubokat és szervezeteket kell alakítani.

Ez a gondolat és felismerés hamar tettest öltött, egyik napról a másikra alakultak meg a különböző szervezetek. 1989 őszétől 1990 elejéig olyan helyzet alakult ki az egyesületek számának növekedése miatt, hogy célszerű volt létrehozni a Bajtársi Egye-

sületek Országos Szövetségét. A szövetség nem irányító szervezetként jött létre, hanem a tagegyesületek segítésére és képviselésére. Azért, hogy a honvédelmi vezetés előtt és az országos civil szervezetek körében képviselje a tagság és a tagegyesületek érdekeit, hogy az érdekvédelem egy percre se szüneteljen.

Tisztelet és megbecsülés az alapító tagoknak, alapító egyesületeknek, a sok száz aktivistának, hogy ezt a szervezetet ebben a történelmi szituációban eredményekre, értékelhető sikerekre vitték. Ilyen körülmények között született a BEOSZ, vállalva az új kihí-

vások nehézségeit, a megújulás feladatait. Elmondhatjuk, hogy ez kemény küzdelem volt.

Úgy ítélhető meg, hogy a jövő rövid és középtávú feladatai is ebből vezethetők le. Tehát elemezni a mindenkor új körülményeket és biztosítani a megújulás szervezeti, jogi, anyagi körülményeit. Napjainkban a szűkülő feltételek és lehetőségek azt sejtetik, hogy ez a munka ugyanolyan küzdelmesnek ígérkezik, mint a korábbi húsz esztendő, ehhez kell az elhivatottság és a bővíthető testületi és személyi felelősség.

SZOMBATHELYI FERENC

Köszöntés

Közel húsz évvel ezelőtt, feleségem Ludovikát végzett nagybátyja azzal állított be hozzánk, hogy képzeljétek, létrejött egy olyan szervezet, amely velünk foglalkozik, s melynek rendezvényein módunkban van találkozni volt katonatársainkkal, és ott ismét eszmecserezhetünk egymással. Később kiállítások szervezéséről, hagyományörzési alkalmakról, közös kirándulásokról és családi találkozókról beszélgetett derűsen, amikor felkeresett bennünket.

Így értesültem először a bajtársi szövetség létrejöttéről. Rendkívül méltánylandó kezdeményezés volt ez akkor, a rendszerváltozás időszakában. A katonagenerációk keresték a helyüket. A ludovikás tiszteknek évtizedekig távol kellett maradniuk a honvédségtől, a 70-80-as években nyugállományba vonultak a társadalmi változások időszakában szervezetten nem találták a helyüket. A frissen végzett aktív állomány pedig egy óriási változás előtt állt, egy másik, eddig ellenségnek tekintett szövetségi rendszerbe kellett betagozódnia.

Lényegében ennek a három-négy katonagenerációnak kínált befogadási lehetőséget, szakmai otthont a BEOSZ. A társadalmi igényre jól ráéreztek az alapítók, hisz egymás után alakultak országszerte a helyi szervezetek, mára már lefedik az ország minden régióját.

Nagyrészt hasonló társadalmi késztetésre éreztünk rá akkor, amikor megalapítottuk baráti körünket. A mi célunk az volt, hogy közelebb hozzuk a Magyar Honvédséget a civil társadalomhoz, megismertessük velük a célkitűzéseket, a struktúrát, a haditechnikát és a megváltozott védelmi stratégiát. Tagságunk éppen ezért igen heterogén, mind életkor, mind végzettség vonatkozásában. Viszont jelentős arányban vannak közöttünk nyugdíjas és aktív katonák.

Szervezetünk valamivel "fiatalabb" mint a BEOSZ; 1994-ben alakult, és mára már a mi szervezetünk is lefedi az ország jelentős részét. Tavaly ünnepeltük a fennállásunk 15. évfordulóját. Küldöttértekezletünk nagy örömmel vette akkor Sipos Géza elnök úr felemelő köszöntését.

A két szervezet közötti kapcsolat példásan alakult. Ez nagyrészt annak is köszönhető, hogy a tagjaink közül sokan vannak úgy, hogy a baráti körnek és a BEOSZ-nak is tagjai, vagy legalábbis rendszeresen részt vesznek egymás rendezvényein. És ez így van jól.

Elnökségi szinten is rendezett és rendszeres az együttműködés. Pár évvel ezelőtt ezt együttműködési megállapodásban is rögzítettük. Folyamatosan konzultáltunk, egyeztetünk, és részt veszünk egymás ren-

dezvényein. Testvér szervezetnek tekintjük egymást.

Mindezekért is meleg szívvel tekintünk a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége 20 éves évfordulójára. Örülünk, hogy az átalakult társadalmunkban megtalálta helyét és tevékenységi körével egy fontos területet ölel fel.

Szeretettel köszöntjük ezen ünnepélyes alkalommal az elnökséget és minden bajtársi tagot. Öszinte szívvel kívánunk további eredményes munkát testvérszervezetünk minden tagjának!

SZEKELYOVSZKY ERNŐ

A HONVÉDSÉG ÉS TÁRSADALOM
BARÁTI KÖRÖK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE
ALELNÖKE

Tizenöt év a szövetség szolgálatában

Persze, hogy nem 15 évvel ezelőtt jött a felkérés, csak ekkorra érett meg. Későn érő vagyok. Szerettem, ha megfűznek, elmondják miért is jó nekem, miért is van szükségük rám. Sokszor végiggondoltam az eseményeket, mert bár 15 év nem hosszú idő az emberiség történetében, de egy emberében igen. Mindez – Armstrong után szabadon.

Valahogy 20 évvel ezelőtt, 1989 őszén kezdődött, egy régi bajtársammal – akit még a gyöngyösi szolgálati időmből ismertem – történt beszélgetéssel, a "Polefcséfétség" egyik irodájában. Sásik Laci barátom, mert róla van szó, fűzgélt, és magyarázta, miért is van szükség egy bajtársi szövetség létrehozására, és legyenek annak aktív szervezője. Akkoriban sok cikkem, megjegyzésem, kritikám jelent meg a vezérkar 3. emeletének folyosóján, melyeket Sásik Laci barátom nagy érdeklődéssel olvasott, és talán ezek fordították felém a figyelmét. Reformkörüsként én is változásokat szerettem volna, de valahogy másképp. Az alulról jövő kezdeményezéseknek voltam a hive, nem nagyon szerettem, ha felülről mondják meg, hogyan szerveződjön a védelmünket szolgáló új szervezet. Hát, ezen vitáztunk Laci barátommal, tudva, hogy neki sem könnyű a helyzete, hisz ebben a kérdésben is az előjárója, a "Nagy fehér főnök" akarata erősebben látszott érvényesülni. Laci győzködött, én ellenálltam, próbáltam védeni saját igazam. Ebben a helyzetben ért bennünket, amikor kinyílt az iroda ajtaja, és megjelent Horváth István altábornagy, akit mindenki csak "Nagy fehér főnök"-nek nevezett.

Kettőnkre pillantva azonnal Lacinak szegezte a kérdést: – Mi van, miről beszélgetek?

– A BEOSZ megalakításáról – mondta Laci. Próbálom Erdős bajtársat meggyőzni a szükségességéről. Konok fejű, nem lesz egyszerű.

– Miért, mi a gond vele? Nem találja fontosnak egy ilyen szervezet létrehozását?

– De igen, nekem csak a módszerrel van gondom. Én szeretném, ha az emberek maguktól ismernék fel a szükségességét, és nem felülről mondanák meg, hogy mi a jó nekik. – válaszoltam.

– Nem az a helyzet van, nem látja, mi folyik kint a társadalomban? A változások minket sem hagynak érintetlenül. Meg kell védenünk a katonák érdekeit, azokat az értékeket, melyeket beleöltünk klubjainkba, nyugdíjas-egyesületeinkbe. Közelebb kell hozni a hivatásos

ha az állomány önmaga szerveződné, látva annak szükségességét.

– Nincs erre elegendő idő. Sásik bajtárs magyarázd meg neki.

Az igazság az, hogy nem nagyon volt már kedvem semmilyen szervezetben sem tevékenykedni, így nem is nagyon

hagytam magam meggyőzni. Az 1990. februári alakuló ülés ezért nélkülöm zajlott le. A szövetség életéről nem is igen tudtam a továbbiakban, csak Kelemen altábornagytól, aki telekomszédom lévén Kerepestarcán, beszélt a munkájukról. Tőle hallottam először a katonanemzedékek első találkozójáról, az azon résztvevők megbéküléséről, az 1993-as HÉF elődjének, a HOVÉT-nak a megalakulásáról, az ott folyó érdekegyeztető munkáról, a "Bajtársainkért" Alapítvány létrehozásáról. Sokat beszél-

állományt és a nyugállományúakat egymáshoz. Ki tudja, mennyien kerülnek az utcára, kire lesz szükség és kire nem. Segíteni kell egymást. Erős szövetség kell, hogy meg tudja magát védeni.

– Elismerem, de amit felülről hoznak létre, azt félre fogják értelmezni. Lehet, hogy nagyobb kárt okozunk ezzel, mint-

gettünk egymással, szóltam arról, hogy az állomány hogy látja helyzetét, mit kellene tenni, de erre mindig az volt a válasza: tessék belépni és csinálni. Többször elmondta, hogy számítana rám, döntsem el, hogy kívülről vagy belülről kívánom segíteni a katonatársadalmat.

Négy évvel a szövetség megalakulása után, 1994 nyarán jutottam el oda, hogy eleget téve Kelemen Bajtárs kérésének elmentem Szentendrre az elnökség ülésére, ahol beválasztották a szövetség elnökségébe. Bissi Tibor olvasta fel az önéletrajzomat és ajánlott az elnökség figyelmébe. Be is vetettek a mély vízbe, első munkám a HOVÉT-on Fülöp Laci-val képviselni a BEOSZ-t. Fantasztikus időszak volt, fantasztikus emberekkel. Itt ismerkedtem meg a HOSZ, a HODOSZ, majd a CSÉSZ vezetőivel, Fodor István-nal, akit ma is úriembernek tartok és nagyon nagy empátiával viseltetett iránunkban, majd Végh Ferencel, akivel ma is van szerencsém együtt dolgozni a BEOSZ Tanácsadó Testületében.

Aztán jött az 1996-os esztendő, ahol új vezetése lett a szövetségnek, a nagy öregek, Simon Sándor, Kelemen József, Sztanó Géza, Herczeg Ottó és sokan mások hátrébb vonultak, átadták a helyet a fiatalabb generációnak. Sok új dolgot vezettünk be, elkezdtünk igazi civil egyesületeként működni. Nőtt az egyesületeink száma, a tagságunk, a költségvetésünk. Az idősebb generáció, a volt "nagyok" megfelelően támogatták az új vezetést. Ez az év volt az, amikor az elnöki székért is verseny folyt. Izgalmas volt. Sipos Gézával új fordulatot vett a szövetség működése. Új szabályzók keletkeztek, folyamatos lett a kapcsolat az egyesületekkel. Kialakultak a régiók, megjavult az információáramlás, kulturáltabbak lettek az okmányaink, lett irodát működtető szervezetünk. Alelnök lettem, ami nagy megbecsülés volt számomra. E funkció következtében ott lehettem fontos eseményeken, mint az emlékeztető 1996-os katonanemzedéki találkozón, ahová én vittem le Király Bélát, a volt nemzetőr parancsnokot és Kovács István 56-os vezérkari főnököt. Élmeny volt hallgatni a beszélgetésüket, ma is őrzöm közös fényképünket. Ezen a rendezvényen mondta el Fodor István, hogy miért is tiszteli a katonákat. – Ti megteremtettétek annak lehetőségét, hogy egy asztalhoz ültessétek a különböző katonanemzedékeket, az egymással szemben állókat (valamennyi 56-os katonai csoport még élő vezetője, az elmúlt évek MN- és MH- parancsnokai ott voltak), amit mi politikusok, köztük én sem tudtam elérni a társadalomban az elmúlt években – mondta. De velem beszélt több, mint fél órát Végh Feri, amikor eltávolították a vezérkar éléről. Ma is

őrzöm az akkor tőle kapott colint, láttam Fodor Lajos és Wachsler Tamás "párviadalát", Keleti György ellenállását és támogatását kérésünk megvalósításában. Ott voltam, amikor vitáztunk az étkezési jegy bevezetésén és a 4. évben Homoki, az új államtitkár megkérdezte a pénzügyi szolgálat főnökét: Jó ez az állomány? Hát végül is igen, csak 400 millió Ft-ba kerül – válaszolta Kárász János. Nos akkor be kell vezetni, ha jó – mondta Homoki és otthagyt bennünket a HÉF ülésén, mert mennie kellett Torgyánhoz. Amikor kilépett az ajtón, Kárász felénk fordulva kérdezte, hogy most mi legyen? Hát nem hallottad a főnököt, meg kell oldani – volt a válaszem. Egy hónap múlva bevezették az étkezési jegyet. Sok ilyen és ehhez hasonló helyzetet éltünk meg, a cafeteria-rendszertől az önkéntes nyugdíj- és egészségpénztár létrehozásáig, a támogatási rendszer megteremtéséig. Visszaemlékszem, a HM számos költségvetési tervének vitájára. Hányszor, de hányszor mondta Iváncsik Imre államtitkár, amikor feltettem a kezem hozzászólásra. – Mit számoltunk már megint el Laci? Vagy amikor belépett a Balassi Bálint Bajtársi Egyesületbe, hát az nagy szám volt, de ennél is nagyobb volt, amikor 2005-ben a kezéből vehettem át a szövetség zászlaját. És moroghat bárki a női múltat is sokszor meghazudtoló mai államtitkár asszonyra, ő az egyetlen az elmúlt 20 évben, aki a legtöbb egyesületünket látogatta meg, és higgye el mindenki, hogy a legnagyobb ismeretekkel rendelkezik a felől, hogy mekkora szüksége van a tárcának a szövetségre.

És természetesen azok a személyek is nagyon fontosak voltak a számomra, akik az aktív szolgálatom alatt parancs-

nokaim, vezető társaim, a HÉF asztalának túloldalán ülő személyei voltak, de sohasem akadályozták a szövetségbeli munkámat, sőt azóta tagjai, vezetői a szervezetünknek, mint Holló tábornok, Magócsi Zoli, Keczer Imre, Szekeres Pista, Takács Feri, Scharek Feri, Péter Laci, Pintér Feri, Galló Pista, hogy csak néhányukat említem.

Kormányok jöttek és mentek, de a szövetség mindenkivel el tudta fogadtatni magát, mert minden kormányzat felismerte, hogy a BEOSZ nélkül egyre nehezebb lenne kezelni a mai haderőnél már nagyobb létszámú ellátotti állományt. Szükségük van a szövetségre, ez nem lehet kérdés, az elmúlt 20 év ezt bizonyította. Az időügyi tagságunkkal ott vagyunk a legfelső kormányzati szervben is. Megkerülhetetlenné váltunk, de ebben nekünk nem ez a legfontosabb, hanem az, hogy szolgálhatjuk az egyesületeinket, az általunk létrehozott szervezetet, a BEOSZ-t, a benne tevékenykedő közel 13 ezer embert. A 20 év sok tapasztalatot adott, ma már tudjuk, mit teszünk jól és mit kevésbé, néhan rosszul. Új időszaknak kell kezdődnie, hiszen már nem lohatunk ernyőnk, a HM emlőin. Új partnerek is kellenek: önkormányzatok, támogatók, szövetségesek. Új kihívás, új feladat, új hozzáállás, melyhez lehet, hogy új gondolkodás, új szerkezet is kell. Ahogy sok vállalatot, állami szervezetet, önkormányzatot, magán vállalkozót átvértékelésre kényszerített a válság, úgy ezt a szövetségünk sem úszhatja meg. Átgondoltan, de minél előbb, hogy a várható átalakult környezet meglődulása ne érjen bennünket sem váratlanul. Én hiszek benned BEOSZ, mert nagykorú lettél.

ERŐS LÁSZLÓ NYÁ, EZREDES

A klubelnök visszánéz

A mindenki Pali bácsijával – Benczur Pál nyugállományú ezredessel – nyolcvanéves korában sikerült hosszasan beszélgetnem először a szerkesztőségi szobámban. Miután a fényképezőgépem nálam volt, még portrét is készítettem róla, s ez a fotó – amit itt mellékelek – arról árulkodik, hogy Benczur Pál nyugodt, kiegyensúlyozott ember, aki a korából akár tíz évet is letagadhatna. S amint elmondta, fiatalságának az a titka, hogy mozgalmas életet él, a városban csak két keréken, vagyis kerékpáron közlekedik és az egészségtudatos élet elkötelezettje.

A katonai pályafutását tűzértisztként kezdte (innen van a halláskárosodása), és 1965-től Orosházán – ebben a takaros alföldi városban – él. Először járasi kiegészítő parancsnok volt, és akkor sem költözött el a városból, amikor Békéscsabára a Megyei Hadkiegészítő Parancsnokságra helyezték, hanem ottmaradt a városban, mint járasi főtiszt. A város vezetőivel éppen úgy, mint a civil szervezetekkel jó kapcsolatokat alakított ki, és amikor 1974-ben nyugállományba került, a városban élő obsitosok egyhangúlag őt választották meg a Fegyveres Testületek Nyugállományúak Klubja elnökének. Az obsitos klublétszám eleinte csak húsz fő volt, de há-

rom év múlva Pali bácsi toborzómunkája nyomán a klub létszáma elérte a kétszáz főt.

A BEOSZ vezetése mindig nagyra értékelte Benczur Pál fáradhatatlan klubelnöki munkáját, és különösen sok elismerést kapott az érdekvédelem és a honvédelmi nevelés terén végzett tevékenységéért. Pali bácsi embersége, segítőkészsége és kezdeményező-készsége mindig példás volt. A BEOSZ országos és régiószintű fórumain rendszerint közreadta az évek során szerzett tapasztalatait, és ő is mindig feljegyezte a más tagegyesületek sikeres rendezvényeiről szóló híreket. Hitét és reményét még akkor sem vesztette el, amikor a tagegyesületük épület nélkül maradt, s addig szervezkedett, amíg az önkormányzat segítségével újra megteremtették a klub működésének alapvető feltételeit.

Pali bácsi 34 évig volt Orosházán az obsitosok klubelnöke, s csupán két éve – amikor az egészségével is gondok lettek – akkor adta át az elnöki stafétabotot.

A múlt évben még volt egy felejthetetlen rendezvénye – lányai közreműködésével – sort kerített a hatvanötödik házassági évfordulójának megünneplésére.

Pali bácsi! Legyen jobb az egészséged, és gondold arra: tisztelettel gondolunk mindig rád, és nem felejtjük el azt, amit hosszú életed során a bajtársal-dért tettél.

KACSÓ LAJOS

Gyümölcsöző együttműködés

Az 1989. évi egyesülési törvény lehetőséget biztosított a 80-as évek végétől elkezdődött civil szerveződések legalizálására. Ettől kezdve gombamód szaporodtak az országban a különböző civil szervezetek, melyek az államnak elsősorban az egészségügyi, szociális és jóléti területeiről történő részleges kivonulását voltak hivatottak ellensúlyozni. A honvédségi társadalmi szerveződések a 90-es évek elején legszembetűnőbb módon szociális területen indultak el a Magyar Honvédség Parancsnoksága és helyőrségi szociális alapítványok formájában. A kulturális és érdekvédelmi célú szerveződések sorát a helyőrségi klubok keretében működő nyugállományúak klubjai nyitották meg, miután tevékenységüket egyesületi formában, önálló társadalmi szervezetként folytatták.

A születésnapját ünneplő Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége szinte a kezdetektől bázisának, céljai elérésében szövetségesnek tekintette a nyugállományúak klubjait, akik a szövetséghez tartozás fejében működési biztonságot, hatékony érdekképviseletet kaptak és kapnak. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a Szövetséghez

tartozással nőtt a tagszervezetek szervezethez, demokratizmus, tagjaik egyéni aktivitása.

A HM Rekreációs és Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége között a társaság megalakulása óta együttműködési megállapodás van érvényben, mely a kölcsönös érdekekre, közös célok megvalósítására épül. Az együttműködés hatékonyságát a közösen szervezett kulturális, közösségi programok, találkozók színvonala, az öntevékeny alkotó- és előadó-művészeti csoportok fenntartása, működtetése jelzi. A társaság a lehetőségek függvényében a klubokban működő BEOSZ tagszervezetek részére közösségi helyiségeket, irodát, kommunikációs eszközöket biztosít.

Megragadva az alkalmat, megalakulásának 20. évfordulója alkalmából a társaság menedzsmentje, intézményeinek vezetői és munkatársai nevében köszöntöm a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét, kívánjuk, hogy gazdasági céljaik megvalósuljanak, legyenek továbbra is a közösségek érdekeinek védelmezői, honvéd kulturális hagyományaink őrzői és gyarapítói, a hazaszeretet megtestesítői.

NAGY IMRE
ÜGYVEZETŐ

Pillanatok, életképek, vallomások

BÖSZE ILONA

Biztonságot kapok

Mit is jelent számomra az egyesület közössége? Azt, hogy nyugdíjba vonulásom után nem maradtam egyedül, része lehetek egy olyan (katonai) közösségnek, ahol a baráti szellem, az egymás iránti tisztelet, segítőkészség a jellemző, amit közel ötven éven át megszoktam. Ez irányú igényemet megtaláltam az egyesületben. Ismereteim szerint az egyesület elnöksége küldetészerűen látja el feladatát. Ehhez nagy segítséget jelent az elnökségnek, hogy tagjai és a tagság között közvetlen telefon- (internet-) kapcsolat van. Nekem, mint egyedülállónak (84 éves vagyok), különösen fontos ez a kapcsolattartás. Biztonságot nyújt számomra.

Kitüntetett obsitosok (Bélai Gyula és Pásztor István)

*Balogh
Albert átlépte
a nyolcadik
X-et*

**DOMOKOS JÓZSEF
NYÁ. EZREDES**

Az én 20 évem

Most 20 év távlatában teljes bizonyossággal és hittel mondhatom, nagyon jól döntöttem! Ebben az egyesületben megtaláltam az elveszettnek hitt közösségi szellemet, ahol az egymás iránti tisztelet, egymás gondjainak megértése, segítése lett a tettek rugója.

Az egyesületi élet – a családi mellett – adta vissza (a súlyos szívbetegségem után) régi kedélyemet, munkakedvemet, a közösség érdekében végzett önzetlen tenni akarást.

Az egyesületi összejövetelek, a találkozások alkalmával ismét úgy éreztem, hogy jó együtt lenni, visszaemlékezni, gondolatokat cserélni, a nemzeti és katonai hagyományainkról beszélgetni. Kialakult egy olyan közösség, amelyben megértéssel, segíteni akarással, a jobbítás szándékával fogadják a tagok egyéni gondjait is.

*Beller Balázs
főhadnagy
(Szolnok) a katonák
példaképe lett*

A közép-dunántúli régió vezető csapata

Dezülátók a BEOSZ vezérkarából

ÖZV. MURVAI JÓZSEFNÉ

KÖSZÖNETET KELL MONDANI

Ebben a közösségben olyan erő van, ami megpróbálja enyhíteni a legnagyobb fájdalmat férjem halálát. Az a tudat, hogy a családon kívül van egy közösség, ahová elmehetek és tudom, mindenki velem érez, de ezt nem harsogva és kihívóan teszi, hanem háttérből és mégis közel az emberhez, erőt ad. Jóska alapító tagja volt az egyesületnek. Hittel és akarattal tette a reá bízott munkát, és csak köszönettel tartozom Neki, hogy engem is behozott a megalakulás után két évvel közétek. Nagyon várta a 20. évfordulót velem együtt. Sajnos a sors másképp döntött. Az a 18 év, amit együtt jártunk ide az egyesületbe, sok boldog órát, napot szerzett nekünk. A régi barátokkal való találkozások erőt adtak, feledtették a bajt, a megszokni lehetetlen változásokat.

A kitüntetett katonaözvegy (Kablai Lajosné)

Két jó barát (Deli József és Símori Géza)

Nótázó obsitosok Puzstavacson

RÁBAI FERENC
NYÁ. ALEZREDES

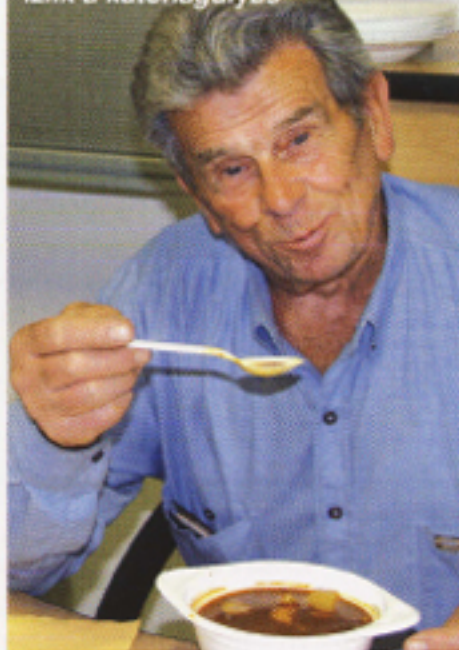
Közösségben élni

A nyugdíj után kerestem a számomra nélkülözhetetlen emberi, bajtársi kollektívát. Úgy érzem ezt az egyesületben találtam meg.

Ez a kollektíva teszi számomra élhetővé az időskori életet. Jó találkozni és eszmét cserélni azokkal az emberekkel, akik hasonlóan gondolkodnak, mint jómagam. Ebben nagyon sokat segítenek azok a rendezvények, amelyek megteremtik a lehetőséget az együttlétekre, a gondolatok cseréjére. Szeretnék sokáig a bajtársi szervezethez tartozni, és élvezni, kihasználni az általuk szervezett lehetőségeket.

Patkós Imrének
ízlik a katonagulyás

SZENDRŐI IMRE
NYÁ. ALEZREDES

Évforduló

A bajtársi egyesület munkájában – mint alapító tag – kezdettől fogva részt veszek. Az elmúlt húsz évben rengeteg tapasztalattal, maradandó élménnyel lettem gazdagabb, sajnos egyre korosabb is. Ha feltennék most a kérdést, hogy ma is csatlakoznék-e az egyesülethez, részt vennék-e a meghirdetett feladatok megvalósításában, a válaszom egyértelmű igen lenne. Örülök, hogy aktív résztvevője lehettem a húszéves tevékenységnek. A megtartott találkozók, a különféle megemlékezések és eszmecserék mind, mind segítettek azoknak a célkitűzéseknek a megvalósítását, melyeket az egyesület húsz évvel ezelőtt maga elé tűzött.

Elismerések a BEOSZ 20. évfordulóján

BEOSZ Emlékérem

Egyesületek:

Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület
69. Harckocsi Ezred
Nyugdíjas és Baráti
Köre, Nagyatád
Gáspár András Bajtársi
Egyesület, Hatvan
Magyar Ejtőernyősök
Bajtársi Szövetsége

Személyek:

Kelemen József nyá. altábornagy
Lamos Imre dandártábornok
Ipacs József nyá. ezredes
Sinyi Imre nyá. ezredes
Mayer Zoltán nyá. alezredes
Orosz József nyá. alezredes

Katonák Példaképe Díj

Dr. Révész Gyula mk. ezredes
Nyers József mk. ezredes
Bozsóki Attila alezredes
Károlyi Tamás őrnagy
Fekete Róbert mk. őrnagy
Kiss Róbert zászlós
Szolnoki Istvánné főtörzsőrmester
Kovács Ferenc főtörzsőrmester

Összefogás magas színvonalon

Számtalanszor tapasztaltam különböző rendezvényeken, hogy azért működnek eredményesen a klubok, egyesületek, mert az elnökségek elkötelezett, színes, látványos és főleg eredményes éves terveket, programokat készítenek. A szövetségbe való tömörülés erősíti a közösségi életet, fenntartja az egymáshoz való tartozásunkat. Az összefogás eredménye a jó érzés reménye. Az elnök személye meghatározó. A Pannon Nyugdíjas Szövetségé Nagy Péter. A közösségeknél a terveket, programokat időarányosan végrehajtják és rendszeresen számot adnak a tagságnak. Ezek a beszámolások fontos láncszemei az összefogásnak, a közösség formálásának. A beszámolóknak, a tagság reagálásának üzenete van. A tagság jó része nem is sejtí, hogy mennyi terve-

ző, szervező, pontosító munka van egy-egy rendezvény vagy kirándulás megszervezése mögött.

Egy csodálatosan működő közösségről szeretném tájékoztatni az olvasóközösséget. Ez a klub mindkét (BEOSZ, PNYSZ) szövetségnek tagja, sőt van külföldi kapcsolata is. Több év óta rendszeresen látogatom a Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományúak Klubját Győrben. A klubban havonta két alkalommal tartanak összejövetelt. Itt magas színvonalú az összefogás, a bajtársi szellem, az egymásra figyelés, a betegekről való gondoskodás stb. A klubtagság nagy része átérzi ennek óriási jelentőségét. A klubnak Kiss Géza ny. polgárvédelmi ezredes a vezetője, immár nyolcadik éve. Kiss Géza fiatalos, lendületes, kreatív, tervező-szervező munkája folytán, 70 főről közel 150 főre gyarapodott a tagság létszáma. A "mundérhoz" kötött tagjai között a nyugállományú honvédségi katonák mellett megtalálhatók a határőr, rendőr, polgárvédelmi volt egyenruhások, de a civilek is. A feleségek és katonazve-

gyek is részesei ennek a csodálatos közösségnek. Jelenthetem az olvasóknak, hogy akik felvállalták a klubtagság szépségeit, ebben a közösségben megtalálták a számításukat. Minden összejöveteleken feltöltődnek, erőt kapnak és adnak. Azt hiszem, hogy ez ebben a korban mindenkinek jóleső érzés.

Az elmúlt években jártak Görögországban, Bulgáriában, Ukrajnában, Szlovákiában, Horvátországban, Ausztriában stb. Kis országunkban 2009-ben négy napos észak-magyarországi kiránduláson vettek részt. Salgótarjánban fogadott bennünket a BEOSZ képviselője Juhász István ny. rendőr ezredes, majd az ő vezetésével bejártuk a környéket, sok szép helyen jártunk, sokat tapasztaltunk. Hazafelé dr. Havasi Zoltán rendőr dandártábornok vendégei voltunk Szécsény városában. Utólag is köszönjük mindkét BEOSZ-os kollégának a kedvességüket.

November 10-én az Országházba látogattunk el, majd megtekintettük a "Mire a fák levelei lehullanak" című ta-

nulságos kiállítást a Hadtörténeti Intézet és Múzeumban. Itt közösen megkoszorúztuk a határőr-emlékhelyet. A klubban működik nőtagozat, Juhász Imréné, Eta vezetésével. Kiss Géza jó érzékkel választott segítőt az elnökségbe. Az egyikük Juhászné, Erzsike, a másikuk Ihász, Sárka, akik lelkiismeretesen, elkötelezetten és magas színvonalon végzik a közösségi munkájukat. A klubvezetés és klubtagság sok segítséget kap Varga László dandártábornoktól, a helyőrség parancsnokától is. Itt kell megemlítenem Ihász Árpádot, aki "civil" tag, de kiemelkedően fontos közösségi munkát végez évek óta a klubtagság megerősítésére. Árpád nélkül a klubtagság már el sem képzelhető.

További eredményes munkát, elkötelezett szövetségi tevékenységet, összefogást és rendíthetetlen bajtársi szellemet kívánok, mindkét nyugdíjas szervezet nevében.

TAKÁCS IMRE NY. HATÁRŐR ALEZREDES
BEOSZ TANÁCSADÓ TESTÜLET

Alapítók voltunk

Egyesületünk jogelődje 1970. október 1-jén alakult, az abban az évben megjelent HM-utasítás szellemében. Klubunk – az akkori helyzetnek megfelelően – a Tiszti Klub (később Helyőrségi Klub) keretében, annak egyik csoportjaként működött. És bár informális kapcsolatok kialakulhattak egyes nyugdíjasklubok között, ezek olyan keretek között mozoghattak, ahogyan az adott tiszti klub kapcsolatai alakultak más tiszti klubokkal.

1990-ben az akkori Magyar Honvéd hetilapban egy teljes oldalt kaptak a nyugdíjasok Nyugállományúak Fóruma címmel. Itt értesülhettek a klubok egymás munkájáról, eredményeiről, terveiről. Már ekkor megfogalmazódott az igény egy, a nyugdíjasklubokat összefogó, akkori terminológia szerint központi szerv létrehozására. Az új társasági illetve egyesülési törvény megszületett. Ez új alapokra helyezte a klubok műkö-

dési kereteit, ugyanakkor megteremtették a feltételeit és lehetőségeit a szövetség létrehozásának.

Furcsa ellentmondás volt ez: az új törvény adta nagyfokú egyesületi önállóság párosul egyfajta összefogás, tömörülés igényével. Az 1990-ben megalakult BEOSZ ezt nagyszerűen példázta.

Ahogy valószínűleg másutt is, nálunk is komoly viták, érvek és ellenérvek fogalmazódtak meg a szövetség kapcsán. Számtalan beszélgetés, kölcsönös győzködés eredménye lett a vezetőség pozitív javaslata, amit a tagság elenyésző kivételtől eltekintve, támogatott. Büszkéek vagyunk elődeinkre, akik felismerték az egyesülésben rejlő lehetőségeket és szükségszerűségeket, és alapító tagként lehettünk egy nagy család tagjai.

Mik mutatkoztak lehetőségként (egyebek között)?

– Szervezetszerű kapcsolattartás

más, hasonló célokat megfogalmazó, hasonló rétegeket összefogó egyesületekkel;

– kölcsönös vélemény- és tapasztalatcsere.

És mi volt a szükségszerűség?

– Egyebek között az, hogy elődeink hamar felismerték, hogy az egyesület csak helyi szinten tudja hangját hallatni, helyi szintű érdekképviseletre képes, ami az akkori gyors társadalmi változások közepette világosan mutatta, hogy kevés. Magasabb szintű (országos vagy esetünkben HM-szintű) érdekvégyesítés csak szövetségbe való tömörülés útján valósulhat meg.

Úgy ítéljük meg, ezek a tényezők 20 év elteltével is aktuálisak. Szerepük, jelentőségük nemhogy csökkent volna, hanem egyre erőteljesebb igényként merül fel.

Szükségünk van tehát továbbra is a BEOSZ-ra, és mi bízunk jövőjében.

BOEVOS PÁL NYUGÁLLOMÁNYÚ
ALEZREDES, ELNÖK

MORZSÁK AZ ELMÚLT 20 ÉV TÖRTÉNETÉBŐL

Borzasztó, egyben felemelő érzés, ha az ember arra gondol, hogy részese volt az elmúlt 20 év történetének, de nemcsak résztvevője, hanem alakítója is.

Borzasztó, ha az ember arra gondol, hogy milyen gyorsan telik az idő, és felemelő, ha arra emlékszik, hogy ez alatt az idő alatt mi minden történt a BEOSZ-ban, és néhány dologban személyesen is volt szerencséje részt venni.

Amikor a Bajtársi Hírvél szerkesztője felkért, hogy én is írjak néhány sort a jubileumi számba, amellel, hogy nagy megtiszteltetésnek tekintetem a feladatot, azt kezdtem latolgatni, hogy mi is érdekelheti a tisztelt olvasót, én mit olvasnék szívesen. Három nagy füzetet írtam tele a történésekkel, tele adatokkal, számokkal, de úgy gondoltam, hogy ezek elővétele helyett arról kellene írnom, hogy mi jut eszembe az elmúlt 20 évről, mi az amire szívesen emlékezem. Ezért a BEOSZ elmúlt 20 évéről "csupán" morzsákat idézek.

Annyit még előzetesen elmondanék "mozgalmi múltamról", hogy alapító tagja vagyok a Gábor Áron Tűzér Bajtársi Egyesületnek, amely viszont a BEOSZ-t alapító egyesületek egyike.

Az élet sűrűjében

1996-tól 13 éven át a BEOSZ elnökség tagja voltam, mint szociális ügyvivő. 1998-tól tagja vagyok

a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Közalapítvány Kuratóriumának, 10 évvel ezelőtt a Bajtársainkért Közhazsnú Alapítvány Kuratóriumának tagja lettem, 2008-tól pedig a BEOSZ Tanácsadó Testületébe választottak be. Mindezeket azért említettem meg, hogy bemutassam, 20 éven át benne voltam az élet "sűrűjében". A BEOSZ eredményeinek egy kis része az enyém is, az elkövetett hibák egy része pedig az én lelkemen is szárad.

És most néhány morzsa az elmúlt 20 év történetéből.

Az első mobilok varázsa

Ma már nehezen képzelhető el, de igaz, hogy a kezdeti időkben, úgy 1996 körül, a BEOSZ székhelye a Gidófalvy utcában volt, ahol összesen 3 apró irodával rendelkezünk, de a legnagyobb baj az volt, hogy mindösszesen 1 db HM és 1 db városi telefonunk volt, amelyekkel vidékre nem lehetett telefonálni.

Ha valamelyik vidéki tagszervezetünkkel kellett valamit elintézni, akkor a titkár, Iványi Nándor hazament a lakására és onnan telefonált, vagy megkértük a Vitézi Rend ugyancsak az épületben lévő valamelyik irodáját, hogy onnan telefonálhassunk.

Az információáramlás segítése érdekében az elnökség kérésének megfelelően a Bajtársainkért Alapítvány pénzügyi támogatásával mobiltelefonokat vettünk, amelyekkel elláttuk az elnökségi tagokat és a régióvezetőket. Ma ezek használata a világ legtermészetesebb dolga, de akkoriban óriási lépést jelentett a BEOSZ-ban. Egyik alkalommal valami fontos kérdésben kellett dönteni Sipos Géza elnöknek, de ő éppen Nyíregyházán volt értekezleten.

Iványi Nándor nagy félve hívta a mobilján, és mivel ott éppen szünetet tartottak, az elnök egyből bele szólt a telefonba. 12 másodperc alatt elintézték az ügyet. Még ma is magam előtt látom Nándor átszellemült arcát, mert ekkor hasz-

nálta "élesben" a telefonját, ekkor értette meg annak igazi hasznát.

Megszűnt a Honvédbál

8-10 évvel ezelőtt a BEOSZ-nak a szociális és karitatív tevékenységre a jelenleginél nagyságrendekkel több anyagi forrás állt rendelkezésére. Akkor még létezett a "HONVÉD BÁL" intézménye. A HM-el történt megállapodás szerint a BEOSZ részt vett a szervezésében, és ezért a befolyt összeg egy részét megkapta, és azt szociális és karitatív tevékenységre fordíthatta. Csak azért, hogy a nagyságrendeket érzékeltessem, például 2002-ben a befolyt összeg, a szponzorok befizetéséből 6 895 000 Ft, belépődíjból 2 720 000 Ft, tombolából 500 000 Ft, összesen 10 115 000 Ft lett.

Akkoriban ezt a pénzt a Bajtársainkért Alapítvány kezelte, és a BEOSZ Szociális, Karitatív és Pályázatokat Kezelő Munkabizottság javaslatára került elosztásra, a beérkezett pályázatok alapján.

Pályázhattak egyének, bajtársi egyesületek és honvédségi kislevelek.

Pályázni lehetett szociális segélyre és adományra. A szociális segély egyszeri, adómentes támogatást jelentett, amit adott feltételek megléte esetén kaphatott meg az illető. A segély nagysága a körülményektől függően 10 000 Ft-tól 50 000 Ft-ig terjedt.

Az adomány a közösség életvitelének javítását, valamilyen közösségi feladat megoldásának elősegítését szolgálta. Formái: rádió, TV, videomagnó, erősítő – hangosító, HIFI-torony, videokamera, mobiltelefon, pingpongasztal, stb. Pénzadomány konkrét célra: emlékmű felújítás, évfordulós közgyűlések, helyőrség-történeti írás kiadása, zenekari kellékek vásárlásához, kopjafa-állításhoz, külkapcsolatok ápolásához stb. Az adomány összege 20 000-tól 100 000 Ft-ig terjedt.

A BEOSZ szociális bizottsága rugalmasan, érzékenyen reagált minden olyan eseményre, ahol segí-

teni kellett. Így kapott azonnali, gyors segítséget az ár- és belvíz, károsult néhány bajtársunk 2000-ben, így kaptak segítséget a lezuhant repülő bajtársaink hozzátartozói.

Még arra is figyeltünk, hogy amikor megtudtuk, hogy az Irakban szolgáló bajtársaink ellátása nem a legmegfelelőbb, az egyik, ellátásukra indított repülőgéppel egy televíziót küldtünk nekik.

Megérdemlik, hogy a szociális bizottság összetételét megemlítsük:

Elnök: Fekete József ezredes, tagjai: Gál István, Estók János, Hamar József ny. ezredek és Pintér Lajos ny. alezredek.

A Honvéd Bál bevételéből a BEOSZ-nak évente több millió Ft jutott. Én legalábbis nem tudom, hogy a miniszter miért döntött úgy, hogy megszünteti a Honvédbált.

Rugalmas ügyintézés

A BEOSZ szociális tevékenysége ma is a szokott módon, rugalmasan, bürokráciamentesen folyik, csak jóval kevesebb anyagi lehetőséggel. Többször előfordul, hogy békésen ülök vidéken, a Holt-Tisza mellett lévő stégemen, közben megszólal a mobilom és egy perc múlva máris konferencia-beszélgetésen veszek részt, ahol a Bajtársainkért Alapítvány Kuratóriuma valamilyen beérkezett sürgős segélykérelemtől dönt.

Néhány hónappal ezelőtt az egyik bajtársunk fiának temetésén voltunk, ahol arról értesültem, hogy a fiú hosszan tartó betegsége és a temetési költségek a családot anyagilag nagyon rossz helyzetbe hozták. Amíg a falucska templomában tartott szentmiséről autóbusz-

szal a temetőbe kiértünk, ami nem tartott tovább 20 percnél, az ott lévő egyesületi vezetővel történt megbeszélés után én hívtam össze a Bajtársaink Alapítvány Kuratóriumát konferencia megbeszélésre. Rövid megbeszélés után egyetértettünk abban, hogy a családot segélyben részesítjük, sőt a segély összegében is megállapodtunk.

Így, amikor az autóbusról leszálltunk a bajban lévő bajtársunkat már tájékoztatni tudtam a döntésről.

Szívesen vettem részt a BEOSZ elnöksége által szervezett külföldi utakon.

Különösen emlékeztetek a Szlovéniában tett látogatások. Irigykedve láttuk azt a nagy megbecsülést, ahogyan ott a nyugállományú katonákat körülveszik. Ott a haderő-reform és más miatt felszabadult laktanyák egy részét átadták a nyugállományú kluboknak, nem adták el fillérekkért, nem herdálták el. Ebédeltünk olyan jól felszerelt valamikori határőr laktanyában, amelyik csodálatos helyen van, amelyikben azóta is folyamatosan fogadnak iskolai osztályokat, turistacsoportokat, de elsősorban nyugállományú katonákat, klubokat.

Vége-hossza nincs ezeknek a morzsáknak. A BEOSZ egész 20 éve ilyenekből áll. Olyan eseményekből, amikre szívesen emlékezünk. A tagegyesületeink száma azok létszámának összege, az elnökség elhelyezése, az irodák felszereltsége, a híradástechnikai eszközök mennyisége és minősége mutatja a megtett utat. Most ezekben a visszaemlékező ünnepi napokban nagy tisztelettel hajtunk fejet azok előtt, akik ott voltak a kezdeti lépéseknél, akik közül sokan már nem élnek. Bajtársi tisztelettel és szeretettel köszöntsük azokat, akik elkezdték 20 évvel ezelőtt és most is töretlen akarattal és hittel dolgoznak a BEOSZ-ért, mindannyiunkért.

**A HADAK ISTENE SEGÍTSE
A BEOSZT!**

Kezdjük el a következő
20 évet!

FEKETE JÓZSEF NYÁ. EZREDES

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületről

Az évfordulók mindig lehetőséget adnak az elmúlt évek történéseinek, kiemelkedő eseményeinek felidézésére, az elért eredmények számbavételére, fogyatékosaink, módszerbeli gondjaink tetemrehívására és azok kijavítása útjának meghatározására. Ez alkalomból elnökségünk előterjesztésére a közgyűlés az alapítók számára "Örökös Tiszteletbeli Tag" illetve néhány elkötelezett támogatónk részére "Tiszteletbeli Tag" kitüntető címek odaítéléséről döntött. Az egyesület az évtizedek óta kiemelkedő eredményességgel működő nyugállományú híradó tagozatra – mint alapra – épült.

Az alapító grémium az egyesület fő célkitűzéseit az egyetemes a híradó szolgálat személyi állományának összefogásában, a bajtársi szellem és szolidaritás elmélyítésében, híradó szolgálat gazdag hagyományainak ápolásában, szellemi és tárgyi értékeinek, emlékeinek megőrzésében, a nemzet kiemelkedő történelmi eseményei, sorsfordulói számontartásában, a jövő ifjú távközlési szakemberei hazafias– honvédelmi nevelésének erősítésében és korszerűsítésében határozta meg.

Nevadónknak Puskás Tivadart, a nagy magyar feltalálót, és hazafit, a telefonközpont és a telefonhírmondó világhírű megteremtőjét, hazánkban hosszú időn át mellőzött tudóst választottuk.

Egyesületünk az 1999. évi "Országos Puskás Tivadar Emléknapok" alkalmából mutatkozott be a közvélemény előtt. Ezen ünnepi napokon – a média élénk érdeklődése közepette – bemutatókra, csapatlátogatásokra, tudományos ülésre került sor. A rendezvények szervezéséből egyesületünk intenzíven kivette a részét. Ez időre datálódik egyesületünk és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum szoros, gyümölcsöző kapcsolata is. Az ünnepi napok egyikén, dr. Horváth László, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum igazgatója – egyesületünk későbbi és jelenleg is regnáló alelnöke, Puskás Tivadar köztéri szobrát ajándékozta a MH 66. Puskás Tivadar híradó zászlóaljnak (Cegléd), amelynek a párja a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) genfi székháza auláját ékesíti.

A MH 66. Puskás Tivadar híradó

zászlóalj – a "haderőreform" keretében történt – megszűnését követően, a szobrot 2004-ben, Puskás Tivadar születésének 160. évfordulóján, összekötve a köztársasági elnök csapatzászló-adományozó rendezvényével, a MH Híradó Parancsnokság nemzetközi érdeklődéssel kísért ünnepségén, Nagytarcsán avatták fel.

A "védelmi felülvizsgálat" szervezeti változásai miatt, a szobor végül is a MH Támogató Dandár elhelyezését biztosító Maléter Pál laktanyában kapott méltó helyet, ahol hirdeti Puskás Tivadar életének és munkájának emlékét, jogos helyét a világ kiemelkedő tudósai között.

A hazafias honvédelmi nevelés keretében a Puskás Tivadar Távközlési Technikum diákjaival együtt látogattuk meg a magyar nemzet történelmének sorsfordulóit jellemző helyszíneket, elsősorban az évfordulók alkalmából. Így jártunk Aradon, a tábornokok kivégzésének 160. évfordulóján, Belgrádban, a nándorfehérvári csata 550. évfordulóján, Mohácson, a csata 480. évfordulóján, Monokon, Kossuth Lajos születésének 200. évfordulóján, Kassán és Borsiban, II. Rákóczi Ferenc szabadságharcának 300. évfor-

dulóján, Isaszegen, a csata 160. évfordulója alkalmából.

Külförronattal utaztunk az egész iskolával a keceli haditechnikai parkba, ahol a látottakról a diákok – csoportonként – prózában, fényképekkel illusztrált pályázatokon számoltak be, amelyek bírálatában egyesületünk tagjai is részt vettek.

A fizika évében az iskola diákjaival néhány tagunk megtekinthette a Közép-Európai Nukleáris Részecskegyorsító Központ (CERN) genfi objektumát és meglátogatta a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) központját.

Minden évben a "Híradók Napján" az iskolával közösen koszorúzzuk Puskás Tivadar síremlékét és szobrát.

Alapszabályunk az egyesület fővédnökeként a Magyar Honvédség legmagasabb beosztású híradó szakképzettségű katoná személyét határozza meg. E tisztséget Mikita János mk. altábornagy, a vezérkari főnök helyettese – egyesületünk tagja – tölti be, akinek egyesületünk iránt tanúsított figyelmességét aktív, hatékony segítségét, támogatását mindenkor érezzük.

2006-ban, Budapest XVIII. kerület, Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkor-

mányzata emlékszámlát adományozott egyesületünknek.

Egyesületünk taglétszáma 260 fő. Tagjaink között a hon- és katasztrófavédelem hivatásos és nyugállományú híradó tisztjei, tiszthelyettesei, közalkalmazottai, illetve a honvédelem távközlésében résztvevő szolgáltatók polgári szakemberei találhatók. Tagjaink között hivatásos és nyugállományú tábormokok segítik egyesületünk munkáját.

Tette kész, öntevékeny bajtársaink

létrehozták az egyesület honlapját, amely a tagság fokozott internet-hozzáférése érdekében alkalmas az egyesület közérdekű információinak a tagsághoz való közvetlen eljuttatására, hidat képezve az elnökség és a tagság között.

Egyesületünk tagjai az információs társadalom építésének keretében részt vesznek a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Híradó Tanszéke által évente megszervezett "Kommunikáció" nemzetközi távközlési techni-

kai konferencia rendezvényein. Egyesületünk elnöksége és tagsága őszinte bajtársi tisztelettel köszönti a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségét, megalakulása 20. évfordulóján és további eredményes – a tagság javát szolgáló – munkát, a bajtársi szellem elmélyítése, a szolidaritás széleskörű megvalósításának területén sikeres tevékenységet kíván.

DR. LINDNER MIKLÓS NYUGÁLLOMÁNYÚ
ALTÁBORNAGY, ELNÖK

A becsületrendes tábornok

Fodor Lajos nyugállományú vezérezredes nemrégiben a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület klubjában nagy érdeklődést kiváltó beszélgetésen idézte fel katonai pályafutásának emlékezetes eseményeit.

A Debrecenben született Fodor Lajos 1970-ben hadnagyként először a nagykanizsai lövészezrednél szolgált, majd a Frunze Akadémia elvégzése után 1983-ban a lenti lövészezred parancsnoka lett. Elmondta, hogy a csapatoknál szerzett ismeretét jól fel tudta használni a későbbi magasabb beosztásaiban, még vezérkari

főnökként is kamatoztatta élettapasztalatait. Szerinte ezek az életismeretek nélkülözhetetlenek a tábornoki beosztások ellátásához.

A kótetlen beszélgetés során Fodor Lajos humoros történeteket is felidézett katonamúltjából és az ausztráliai nagykövetség átélt élményeiből. A hozzá intézett kérdésekre válaszolva elmondta, hogy a katonai pályafutása során számos kitüntetést kapott, köztük a francia becsületrenddel is kitüntették.

K. L.

Gidófalvy Lajos ezredesre emlékeztünk

A magyar antifasiszta ellenállás hőseire, Hidófalvy Lajos ezredesre emlékeztünk január 9-én a róla elnevezett, XIII. kerületi utcában állított emléktáblánál.

A Hidófalvy Emlékbizottság, a HIM, a MEASZ, a BEOSZ és az ezredes családja által rendezett ünnep-

ségen koszorút helyeztek el – többek között – a XIII. kerületi önkormányzat nevében dr. Tóth József polgármester, a BEOSZ képviselője Erdős László ezredes, valamint a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum képviselője. A koszorúzási ünnepségen részt vettek Hidófalvy Lajos ezredes családjának még élő tagjai is.

K.L.

(FOTÓ: HIDÓFALVY - 8976)

Szoboradományozás

Bódis László nyugállományú zászlós, a Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület tagja, szülőfalujának, a Szlovákiában lévő Naszvad községnek szobrot adományozott.

Az adományozót 1947. november 27-én – szüleivel együtt telepítették át Magyarországra, Miklósfára – egy Somogy megyei községbe. 1950-ben vonult be sorkatonai szolgálatra, majd megszerette a katonai pályát, így lett hivatásos tiszthelyettes. Mint fegyverzetis, több helyen teljesített szolgálatot, alapvetően Tápiószecsőn, illetve Kiskunfélegyházán a fegyverjavító műhelyben. Ebben a városban telepedett le, s mint zászlós került nyugálla-

mányba. Szülőfalujával rendszeres kapcsolatot tartott és tart fenn a mai napig is. Fiatalkorában, az áttelepítést megelőzően tagja volt az ottani futballcsapatnak. Több éve azon gondolkodott, hogyan lehetne maradandó emléket adni szülőfalujának, amíg az elmúlt évben elhatározta, hogy szobrot adományoz. Elgondolását egyeztetette a naszvadi polgármesterrel, aki nagy meglepetéssel fogadta. Földi Roland, Balkony község szobrásza elfogadta a felkérést, és elkészítette a szobrot. A szobor avatásán nemcsak Naszvad község lakói vettek részt, hanem Kiskőrös testvérváros képviselői, köztük a Kiskőrösi Helyőrség Nyugállományú Klub tagjai is.

DELI JÓZSEF

Együtt – egymásért

A tűzértség az a fegyvernem, ahol a harci sikerek csak kollektív, összehangolt, pontos tevékenység eredményeként születhetnek. Míg a kudarc, a sikertelenség vagy esetenként tragédia akár egy ember hibájából is bekövetkezhet. Ez az egymásra utaltság, az egymás iránti felelősség, az összehangolt tevékenység formálja az életük aktív évtizedeit, a fegyvernem szolgálatába állók jellemét, közösséghez tartozását. Így talán érthető, hogy az aktív szolgálatukat befejező tűzéreket mi vonzotta a fegyvernemi közösségükhöz.

Az 1980-as évek második felében az a korosztály érte el a nyugdíjkorhatárt, amelyik 1949-1953 között lépett hivatásos állományba. A nyugálományúak igen nagy számban keresték azokat a közösségeket, amelyekben évtizedeket töltöttek el. Ezt a közösséget előbb a nyugdíjasklubok fegyvernemi szekcióiban, majd a fegyvernemi egyesületekben találták meg. Itt voltak az ismert arcok, a régi barátok, akik között jól érezték magukat. Aikhez sok közös emlék fűződött, ahol a néhány órás kikapcsolódás is felüdülést jelentett, új erőt adott.

Így érkezünk el az 1989-es évhez, amikor Ugrai Ferenc ny. altábornagy – korábban vezérkari főnök, díszelnök – Bisi Tibor ny. ezredes elnök, dr. Enzsöl Gyula ny. ezredes alelnök, Papp Albert ny. alezredes választmányi elnök és dr. Ábrahám László ny. alezredes, az ellenőrző bizottság elnöke vezetésével megalakítottuk a Gábor Áron Tűzér Bajtársi Egyesületet. Az egyesület alapszabálya már sokkal szélesebb tevékenységi kört határozott meg, mint korábban a nyugdíjasklub lehetőségei. Ilyenek a hagyományörzés, a szociális tevékenység, a tagok érdekvédelme, a kulturális igények kielégítése stb. Ezek a tevékenységek rövid idő alatt a gyakorlatban is megjelentek. Szinte a teljes alakuló létszámunkat aktív munkára serkentő szándékkal, létrehoztuk az érdekvédelmi, szociális és jóléti, közművelődési, pénzügyi és gazdálkodási, valamint ellenőrző bizottságokat. A hagyományörzés feladatait fenntartva az elnökség és a

10 fős választmány hatáskörében.

A fiatal egyesület ideje korán felismerte, hogy az érdekvédelem érvényesítésére a Honvédelmi Minisztérium és más társadalmi szervezetek által nyújtott támogatás igénybe vételére csak akkor van lehetőség, ha az apró, kis létszámú egyesületek szövetségbe tömörülnek és országos méretű szervezetet alkotnak. Ez a felismerés vezette a Gábor Áron Tűzér Bajtársi Egyesület vezetését és tagságát, amikor úgy határozott, hogy alapító tagként belép a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségébe (a továbbiakban: BEOSZ). Döntésük helyességét az elmúlt két évtized tapasztalatai igazolták. A BEOSZ támogatásával számtalan olyan feladatot tudtunk megvalósítani, amire az egyesületünk önállóan nem lett volna képes.

A pártpolitikától távol tartó légkör kedvező feltételt biztosított ahhoz, hogy a Magyar Királyi Hadseregben egykor szolgált tűzér tisztek is megtalálják egyesületünket, és aktív részeseivé váljanak a fegyvernemi hagyományokat őrző munkánkhoz.

Taglétszámunk a kezdeti 67 főről, 240 fő fölé emelkedett. Sajnos az elhalálozások megtizedelték sorainkat, és jelenleg mintegy 150 tagot számlálunk.

Egyesületi életünk főbb jellemzői az alábbiakban foglalhatók össze:

1991-ben, az akkori Zrínyi Miklós

Katonai Akadémián – főleg az akkori alelnök, dr. Enzsöl Gyula aktív szervezőmunkája eredményeként – megrendezhettük első tudományos konferenciánkat a magyar tűzértség története témakörben, ami abban az időben példamutató kezdeményezés volt. Egyesületünk hagyományörző tevékenységét még további két tudományos konferencia megrendezése fémjelzte. A tűzértség történetének tudományos igényű feldolgozásával kívántunk méltó emléket állítani a tűzértisztek, tiszthelyettesek azon többeszes táborának, akik a nemzet egyszerű fiaiból fáradhatatlan szorgalommal szerezték meg a magas szintű tűzér szakmai ismereteiket és tették ütőképes fegyvernemmé a magyar tűzérseget. A konferenciák teljes anyaga nyomdai kiadásban is megjelent.

Szoros kapcsolatot tartottuk – az akkor még létező – tábori és páncéltörő tűzérezredekkel. Amíg éltek a tűzérsegi fegyvernemi vezető szervei, gyümölcsöző volt a kapcsolat Bohunka Gyula és Siska József – sajnos már elhunyt – vezérmagyokkal, akik messzemenően támogatták a csapatokkal való kapcsolattartásunkat. Minden évben meglátogattunk egy-két csapatot, ahol minden esetben igen szívélyes fogadtatásban volt részünk. Sajnos részesei voltunk azon elkésredett hangulatú találkozónak is, amikor az egyes alakulatokat felszámolták.

Hagyományörző tevékenységünk megnyilvánult a várpalotai éleslövészeteken való részvételben, a tűzér-

séghez kapcsolódó emlékművek ápolásában, koszorúzások, megemlékezések szervezésében. Továbbá az 1848-as hagyományörző Nagykáta Tűzérrel való együttműködésben, melynek eredményeként 2002-ben a Hagományörző Világszövetség tiszteletbeli tagjává választották egyesületünket. Kiemelkedő esemény volt és hozzájárult az ellenségkép feloldásához, hogy felvettük a kapcsolatot az osztrák hadsereg Bädenben lévő tűzér tisztképző és továbbképző iskolájával, melyet jelentős létszámú delegációval látogattunk meg.

Hagyományörző munkánk részét képezte, hogy a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem elismerésre méltó támogatásával megszervezhettük az ötven évvel ezelőtt avatott tűzértisztek első országos találkozóját, és kezdeményeztük az ötven és hatvan éve tisztiiskolát, akadémiát, egyetemet végzetek Arany Oklevél átadó ünnepségeit.

A hagyományörzés után második kiemelkedő tevékenységi körünk a kulturális és szabadidő szervezése. A tagok jelentős részének közreműködésével, minden hónapban megtartjuk a klub-napokat, amelyeken köszöntjük a születés- és névnapjaikat ünneplőket, megbeszéljük havi programjainkat, tájékozódunk tagjaink

egészségi állapotáról, megszervezzük betegeink látogatását.

Érdekvédelmi munkánk szorosan kapcsolódik a HM, a BEOSZ és a Ki-egészítő Parancsnokság tevékenységéhez. Tagjaink közül, a rászorultság alapján sokan részesültek anyagi támogatásban. Kiemelkedő sikereink voltak a kitüntetések, nyugállományú tagjaink rendfokozati előléptetése terén. 1990-ben Kozma Ferenc nyá. ezredes kuratóriumi elnök vezetésével megalakult a Gábor Áron Tűzér Bajtársi Egyesület Alapítvány. Az ala-

pítástól kezdve minden évben, a rendszeresen gyűjtött SZJA 1%-ából származó adományokból 8-10 özvegynek, betegnek vagy más rászorulóknak nyújtott támogatást.

Egyesületünkben napjainkban is aktív közösségi élet zajlik. Méltóan elődeink és alapítóink példájához, őrizzük az együvé tartozás és gondoskodás szellemét.

NAGY IMRE
NYÁ. EZREDES, A GÁTBE
ALAPÍTÓ TITKÁR

Barangolás Erdélyben

A Zalaegerszegi Honvédklub "megerősítve" a Nagykáta és Lenti nyugállományú klubok tagjaival emlékeztetés kiránduláson vett részt Erdélyben. Az ötnapos úton megtekintettük Nagyvárad, Kolozsvár és Marosvásárhely nevezetességeit, különös tekintettel a magyar történelemhez fűződő emlékhelyekre.

Még felsorolni is nehéz, hogy mi minden fért bele az öt napos programba, de jutott idő felkeresni Mátyás szülőházát, a házsongárdi temetőben Apáczai Csere János sírját, leereszkedni a parajdi sóbányába, "csobbanni" a szovátai Medve-tóban, a Bucsin- és a Pongrácz-tetőn leereszkedve a Békás-szoros festői szépségű szikláiban gyönyörködni, hogy csak néhány dolgot említek.

Nem mulasztotta el a csoport megtekinteni Segesvárt, az aradi Szabadság szobrot sem és volt szerencsénk érezni a korondi vásár hangulatát, valamint Székelyföld lakosainak szeretetét.

Azóta azt is tudjuk, hogy milyen az erdélyi sajt és az áfonyalikőr íze, hogy milyen a székely vendégszeretet, hogy forinttal is fizethettünk a Bucsin-tetőn és szinte egész Székelyföldön, hogy a határtól több száz kilométerre lévő Székelyudvarhely vagy Gyergyószentmiklós

utcáin és üzleteiben magyar feliratok vannak, hogy az emberek itt magyarul beszélnek.

Marosvásárhelyen egy rövid estét beszélgetve együtt töltöttünk a Marosvásárhely és Zalaegerszeg Baráti Társaság elnökével, Cseh Gáborral, a Székelyvilág könyv szerzőjével. A klub elnöke találkozásunk emlékére a kirándulók aláírásával a Zala Megye Ezer Éve című kiadványt adta át Cseh úrnak.

Az író saját dedikált könyvével köszönte meg a meghívást, a kötet Csíkszék, Háromszék, Marossszék és a Barcaság legendavilágát örökíti meg. Az ajándék azóta a nemrégiben felavatott emlékszobát gazdagítja, lehetővé téve e világ megismerését olvasói számára.

Hiszem, hogy a kirándulók döntő többsége, megismerve Erdélyt és népét, "más emberként" tért haza a néhány napos távollét után Magyarországra.

A tanulság is adott: aki teheti, látogassa meg e földet, mert csak így érezheti meg Erdély "vízszintes" és függőleges" méreteit és a Székelyvilág semmihez sem hasonlítható varázsát, hangulatát.

A klub köszönetét fejezi ki Czákó Zsolt úrnak, aradi születésű vezetőnknek, aki mindezt tolmácsolta a Nyakas Toursnak, az út megszervezéséért.

GOF.
KLUBELNÖK

Megvalósult az álmuk

Természetesen minden megalakulásnak vannak előzményei, amelyek ma már történelmi eseményeknek is mondhatók. Tapolca mindig kimonodottan katonaváros volt. Az itt élő idősebb nyugdíjas katonák nagyrészt, a II. világháborút követően a Magyar Néphadsereg tagjai lettek.

Azok, akik nyugállományba kerültek 1970-1973 között, alapították meg a Honvéd Nyugdíjas Klubot 1973. december 9-én, melynek jogutódja a jelenlegi egyesület.

Az egyesület jogelődjének létrehozója illetve megalakításának szorgalmazója az akkori Helyőrségi Tiszti Klub igazgatója, Szurgyi Barnabás alezredes volt. Az akkori törvények értelmében a helyőrség parancsnokságának felügyeletével és annak finanszírozásával működött a nyugdíjas klub. Kik is voltak e klub tagjai? Joggal kérdezhajjuk, hiszen az 50 évvel ezelőtti történelemnek részesei voltak (1948, 1956, 1968, 1989). Alakulatokat hoztak létre, szüntettek meg, szerveztek át, vagy lettek részesei és végrehajtói olyan politikai és katonai döntéseknek, amelyekre nem volt hatásuk.

Tapolcán működött kiszolgáló repülőter és fenntartó alakulat, IL-18-as csatarepülő ezred, a 27.¹ és a 9. rohamlőveg-zászlóalj, a 38. lövészezred, a 38. majd a 8. harckocsiezred, a 38. önálló rakétaosztály², az 5. önálló rakétadandár, a 42. önálló felderítő zászlóalj³, egy vasútépítő zászlóalj⁴, végül a I.(Rezi) a III.(Dő-rögd) és a VII.(Újdörögd) kiképző bázisok⁵.

Az 1989. évi átalakulások után, az 5. sorozatvető ezred, a 8. harckocsidandár⁶ és végül a tapolcai kiképző központ.

A volt katonai szervezetek kiképzési eredményeik és gyakorlataik története során, s a csapattörténeti könyvek tanúsága szerint, jó és kiváló eredményeket értek el, s ehhez hozzájárultak azok a tisztek és tiszthelyettesek, polgári alkalmazottak és nem utolsósorban az itt szolgált sorkatonák is.

A katonai egységek története hozzátartozik Tapolca város történetéhez.

Az egyesületünk több ezer fényképet, dokumentumot és adatot őriz az elmúlt 50 év katonatörténetéről. E dokumentumok alapján sok kollégám foglalkozik a dokumentumok rendezésével, őrzésével, és gyűjtik a még emlékezők által közreadott adatokat.

Sajnálatos módon a 70-es és 80-as évek során a klub nyitását a civil szervezetek felé bizonyos titokvédelmi okokra hivatkozva korlátozták, köztudottan a két rakétás alakulat miatt.

1989-től az 5. önálló rakétadandár⁷ égisze alatt működött a nyugdíjas klub. Az akkori időszakban minden támogatást megkapott, rendezvényeik szervezettek voltak, mivel a programokat előírt módon támogatták, amelyre a hadsereg költségvetése fedezetet biztosított.

Az 1989-ben bekövetkezett társadalmi változások, és az egyesülési törvény adta szabályok keretében kellett terelni nyugdíjasklubot és megérteni tagjaival, hogy civil szerveződéssé szervezettek lettek. Az alapító okirat szerint Bottó János nyá. őrnagy, Csarnai György nyá. alezredes és 42 fő voltak az alapító tagjai az egyesület akkori nevét felvevő Tapolcai Hon-

véd Nyugállományúak Klubjának. Az 1990-es év folyamán alakult meg a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, melynek alapító tagja, majd taggyűlése lett a Tapolcai Honvéd Nyugállományúak Klubja is.

A gazdasági és politikai átalakulások során a "politikailag laikus" klubtagok nehezen követték az eseményeket, így az anyagi függőség valójában csak életben tartotta a szervezetet. Ennek ellenére, néhai Bottó János nyá. őrnagy nagy figyelmet fordított a nyugdíjasok és hozzátartozóik érdekeinek érvényesítésére és az összetartásukra.

1990-ben az akkori rendezetlen körülmények között a szárnyait bontogató és megalakuló Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége adta meg a lehetőséget arra, hogy az egyesület érdekképviselőt érvényesítsék. Az egyesület korabeli irataiból és levelezéseiből kiderül az a tiszteletreméltó törekvés, ahogy saját erőből és a tagdíjakból élt a klub. Az alakulatok parancsnokai segítettek volt kollégáikat és beosztottaikat, de voltak, akik ezt megtagadták, nem gondolva arra,

Lábjegyzetek

¹ 1950. 11. 01-jén a "Kossuth" hadrenddel került felállításra MN 7067 fedőszámmal, majd átnevezte Pápára 1950. 11. 01 és 12. 01 között, a helyét a 27. Rohamlőveg-zászlóalj vette át, amely Veszprémből települt át.

² A "Pilis" hadrend bevezetésével felállításra került 38. Harckocsi Felderítő Század, majd később Önálló Rakétaosztály MN 2167 fedőszámmal, amely az úgynevezett "LUNA" rakétákat foglalta magába.

³ A 8. Önálló Felderítő Zászlóalj, más néven MN 9027 alakulat, amely Újdörögdön a mai VII. számú kiképző bázis területén volt és 1975-ben diszlokált Szombathelyre.

⁴ Tapolcán a mai Postaforgalmi Szakközépiskola Kollégiumában székel egy Vasútépítő Zászlóalj, melynek feladata az akkori katonai vasúti hálózatok fenntartása volt, számát sajnos nem ismerem. Rövid élt volt.

⁵ Az MN I. számú Kiképzési Bázis (Rezi) a felderítő és lövészcsoportok hegyi kiképző bázisa volt, 1990 körül szűnt meg. Az MH III. számú Kiképzési Bázis Zalahaláp Észak 1-km -n helyezkedett el, amely a lőtér kiszolgálását volt hivatott biztosítani. Az MN VII. számú Kiképzési Bázis Újdörögdön létesült 1975-ben a 42. Önálló Felderítő Zászlóalj Szombathelyre történő áttelepülését követően.

⁶ 1990-től a 8. Harckocsi Dandár látta el a helyőrség-parancsnokságot, sajnálatos módon az akkori parancsnok elutasított minden együttműködési lehetőséget, hivatkozva a Hadkiegészítő Parancsnokság ez irányú feladataira.

⁷ 5. Önálló Rakéta Dandár látta el a helyőrség parancsnoki feladatokat 1990.

hogy később maguk is e társadalmi réteghez fognak tartozni.

Amire az alapító tagok meglelt, idős emberek lettek, nosztalgikus erővel hatott rájuk az általuk végzett munka és az arra való örömteli emlékezés, melyből csak a szép és fel-emelő emlékek elevenednek meg.

Sajnálatos, hogy a tapolcai tagszer-

vezet 1990-s években működő és képviselőre jogosult vezetősége, mint a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége alapítói már nem érthették meg, munkájuk 20. évfordulóját.

Írásom utolsó soraiban szeretnék emlékezni az égi csatamezőre távozott Bottó János nyá. őrnagy elnökre és Csarnai György nyá. alezredes tit-

kárra azzal, hogy tevékenységük nem volt hiábavaló, munkájuk folytatódott és az általuk létrehozott egyesület és a Szövetség ma is működik és érvényt szerez mindannak, amit ők megálmodtak.

NACSA FERENC NYÁ. ZÁSZLÓS
TAPOLCA ÉS KÖRNYÉKE HONVÉD
BAJTÁRSI EGYESÜLET

20 éves lesz a Marcali Bajtársi Egyesület

A Marcali Bajtársi Egyesület is ebben az évben ünnepli megalakulásának 20. évfordulóját. Egyesületünk nehéz éveket megélt, sikerekben gazdag két évtizedet mondhat magáénak. Az 1989 végén elfogadott egyesületi jogról szóló törvény adta lehetőség a marcali katonákat sem hagyta mozdulatlanul. Először lehetőségi szintű, a hivatásos és nyugállományú katonákat tömörítő egyesületben gondolkodtunk. 1989. szeptember 18-án 43 fővel a helyőrségi klubban létrehoztuk a Marcali Honvédek Bajtársi és Érdekvédelmi Egyesületét. A megválasztott 7 tagú vezetőségben 5 hivatásos és 2 fő nyugállományú katona volt. Az 5 tagú ellenőrző bizottságban 3 hivatásos és 2 nyugállományú volt az arány. A választmányának hivatásos, az ellenőrző bizottságnak nyugállományú elnöke lett.

Sajnos kicsit megelőztük a történelem kerekét, ugyanis a Néphadsereg Szolgálati Szabályzata akkor még tiltotta a katonák egyesületi jogát, így az első próbálkozásunk kudarcba fulladt.

A helyőrségben élő nyugállományú katonák szűk körében továbbra is igény volt egy demokratikus, a katonai hagyományokat ápoló egyesület létrehozására. Mi, a későbbi alapító tagok rendszeresen találkoztunk, felmértük az egyesület létrehozásának lehetőségeit, jogi következményeit.

Raposa Lajos nyugállományú ezredes folyamatos kapcsolatot tartott a Budapesten már megalakult Gábor Áron Tüzér Bajtársi Egyesület és a BEOSZ néhány vezetőjével, elsősorban Bissi Tibor, Erdei László, Iványi Nándor, Sztanó Géza és dr. Gál Andor bajtársakkal. Az előkészítő munkánkhoz tőlük sok hasznos segítséget kaptunk, amit ezúttal is köszönünk.

Ilyen előzmények után, 1990. december 27-én, 12 fővel megalakult a Marcali Bajtársi Egyesület, amit a Somogy megyei Bíróság még 1990-ben bejegyzett, illetve nyilvántartásba vett.

A megalakult egyesület első elnöke Raposa Lajos nyugállományú ezredes lett, akinek a munka megalapozásában el-évülhetetlen érdemei vannak. Az elnöki funkcióban őt követte Kása László, Fehér János, Bartsch Zoltán, majd a jelenlegi elnök, Szentes István. Az egykori alapító tagok közül ma már csak négyen vagyunk, név szerint Bakos Péter, Kovács Mihály, Uricska Sándor és jómagam, Fehér János.

Az évfordulóra készülve bátran és büszkén kijelenthetjük, hogy egyesületünknek kialakultak azok a belső értékek, amelyekre hosszabb távon is bízton számíthatunk. Melyek ezek? Az egyik az összetételünk. Tagjaink között vannak a nagy élettapasztalattal rendelkező egykori Néphadsereg tagjai. A derékhadat a rendszerváltás, a haderőreform kö-

vetkeztében fiatalon nyugállományba került katonák alkotják. Sajátos helyzetünkhöz igazodva itt vannak köztünk a nyugdíjas rendőrök, tűzoltó és polgárvédelmi bajtársak is. Ők jelentik az utánpótlásunk fő bázisát. Így alkotunk mi szer- ves egységet.

A másik fontos belső értékünk a jó közösségi szellem, egymás tisztelete, a szolidaritás és az igazi bajtársiasság. Örömkre szolgál, hogy ez a szlovén barátainkkal való együttműködés során határon túlra is kisugárzik.

A harmadik belső értékünk a jó családi háttér. Bizony, a hozzátartozóink áldozatkész támogatása nélkül legfeljebb félkanú óriások lehetnénk.

Büszkék vagyunk még a következőkre is, csak négyet kiemelve:

1. A marcali katonai hagyományok feldolgozása, őt kiadványban való megjelentetése;
2. A Marcali és környékén lévő katonasírok, emlékhelyek felkutatásában, gondozásában való részvételünk;
3. A Szlovén Tiszti Szövetség Lendvai Egyesületével való 15 éves kapcsolatunkra és az "Évtizedes Barátság" című, kétnyelvű közös kiadványunk;
4. A Bajtársi Dalárdánk, amely az idén 6. évébe lépett.

A tervszerű egyesületi munkából még kiemelem, hogy 2004-től minden évben csatlakozunk a Nemzeti Emlékezet programhoz, melynek rendezvényeire mozgósítjuk a város civil szervezeteit és tanuló ifjúságát. Együttműködő szlovén barátainkkal együtt csatlakoztunk az ENSZ által meghirdetett Béke Világnapja programhoz.

Az évente ismétlődő megemlékezéseken túl, mint például a fegyvernemi napok, nőnap, hősök napja, van néhány saját hagyományos rendezvényünk is. Ilyenek a Kossuth-vacsora, a Márton-napi bormustra, a családi nap stb. Mindezek hozzájárulnak a szabadidő színes, változatos és tartalmas eltöltéséhez.

Természetes az eredmények, sikerek eléréséhez kellettnek segítők, akik ránk figyelnek, akik támogatják a munkánkat. Kelltek a jó pályázatok, ezeknek sem vagyunk híján. Az egyesület kapcsolatrendszerre szilárd, ismertsége és elismertsége megalapozott. Tagjai vagyunk a BEOSZ-nak, a Somogy megyei Civil Fórumnak, a megyei Nyugdíjas Szövetségnek és a Marcali Kistérségi Nyugdíjasok Társulásának.

Az első 20 évben végzett értékteremtő munka, a tagság összetétele, elkötelezettsége jó alapot biztosít a további évtizedekre szóló eredményes munkához.

FEHÉR JÁNOS
EX-ELNÖK

Növekvő részvétel

A "Katonák Munkaerő-piaci Reintegrációjának Képzési Programja" az elmúlt hónapokban mind szélesebb körben vált ismertté, és mind többen érdeklődtek a képzési lehetőségek, feltételek iránt. A különböző csatornákon keresztül a képzésbe bevonni tervezettek számára mintegy tízezer tájékoztató levelet küldtünk ki, képviselőink eleget tettek minden fórumra, állománygyűlésre szóló meghívásnak, sajtótájékoztatókat tartottunk, kerekasztal-beszégetéseket folytattunk, kiadványokat készítettünk, honlapot hoztunk létre, ahol az érdeklődők részletes információkat kapnak a program céljáról, tartalmáról, a jelentkezés lehetőségéről, módjáról. Mindezek eredményeként, néhány hónap leforgása alatt 2300 fő jelezte írásban a programban való részvételi szándékát. A jelentkezők igényeinek tisztázása, a képzési lehetőségek pontosítása, a szerződések előkészítése folyamatosan halad a regionális és központi irodákban, ahol felkészült, a norvég partnerek által átadott módszerek alkalmazásával munkatársaink, önkénteseink fogadják, tájékoztatják a programba bekapcsolódni szándékozókat. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem is, mint képző intézmény, aktív marketingmunkával és széles körű szakmai képzési ajánlattal várja a programban részt venni szándékozókat. A képzést szervező, valamint a koordinációs szervezetekben dolgozó kollégák aktivitásának köszönhető, hogy a program jól, időarányosan halad.

2009 végéig 201 fő részére kezdődhetett el a szakmai képzés, 61 különböző szakmában. A szakmai képzések – a projekt célkitűzésével szinkronban – biztosítják a képzésben résztvevő aktív és szerződéses állomány számára a munkahelyek megtartásához szükséges képzettség megszerzését, a haderőt elhagyók, illetve a haderőből korábban távozottak részére a polgári életbe történő visszailleszkedést, az eredményesebb munkahelykeresést,

vagy "csupán" – nyugállományú kollégáink egy részének esetében, az "életen át tartó tanulás" filozófiáját követve – új ismeretek megszerzését, az információs társadalommal való lépéstartás lehetőségét. A képzésen jelenleg részt vevő 201 főből munkahelymegtartó képzést 52 fő részére indítottunk, és a honvédség kötelékéből kiválók, illetve a már kiváltak köréből 149 fő jár szakmai képzésre.

Bizonyos szakmai ismeretek megszerzése iránti igény nagyságrendje közbeszerzési eljárás lefolytatására kötelezte a menedzsmentet. Az elmúlt év őszén elindított közbeszerzési eljárás befejeződött, az eredményhirdetés december végén megtörtént. A nyertes képző szervezetekkel a szerződések megkötése 2010. január 23-án megtörtént. A tanfolyamok (angol alapfokú nyelvtanfolyam, logisztikai ügyintéző, gépjárművezető) 2010. február hónapban kezdődnek. A tervezett beiskolázási létszám 250 fő.

A képzésekre történő jelentkezések fogadása természetesen folyamatos ebben az évben is. Az eddig feldolgozott igények további nagy létszámú, számítógépes ismereteket és különböző gépjármű-vezetői engedélyek megszerzését biztosító képzési csoportok indítását teszik szükségessé, ami egy újabb közbeszerzési eljárás lefolytatását feltételezi.

Továbbra is várjuk a BEOSZ-tag-szervezetek, a HOKOSZ-klubok és a szakszervezeti alapszervezetek program iránti érdeklődését és tagjaik programba történő nagyobb arányú bekapcsolódását, az ebben az évben még rendelkezésre álló, 2010. december 31-én befejeződő

programunk által támogatott képzési lehetőségek kihasználását.

A program lehetővé teszi humán jellegű ismeretek megszerzését is. Eddig kommunikáció, valamint esélyegyenlőséggel összefüggő ismeretek megszerzése iránt fogalmazódott meg igény, elsősorban munkahelymegtartó képzés keretében. A haderőhöz kapcsolódó civil szervezetek számára is adott a lehetőség, hogy szervezeti működésük szakszerűségét, hatékonyságát javítandó, képzési igényekkel (pld. szociális munka, pályázatírás, társadalmi rendezvények szervezés, de akár a fent említett kommunikációs ismeretek elsajátítása), javaslatokkal kapcsolódjanak a programhoz. A programról részletes ismertetőt találnak a www.tegyonmagadert.hu honlapon.

Megköszönöm a BEOSZ vezetőinek, tagjainak a program eddigi támogatását és kérem, segítsék továbbra is a projekt célkitűzéseinek megvalósítását.

SÁSIK LÁSZLÓ

A HM Rekreációs és Kulturális Közhatal Nonprofit Kft., a katonai szervezetek 2009. évi közművelődési terveinek végrehajtásáról felterjesztett jelentései, a klubokkal történő együttműködés értékelései, valamint az ellenőrzések tapasztalatai alapján elemzte és értékelte a 2009. évi közművelődési feladatok teljesítését. Az elemzésekből kiderül, hogy a Magyar Honvédség alakulatainak, katonai szervezeteinek és intézményeinek tervező munkája kiegyensúlyozottá vált, ezt a számadatok is megerősítik. Nincs jelentős eltérés a megvalósult és a tervezett programok száma között. A katonai szervezeteknél nőtt a területtel foglalkozó szakemberek száma és felkészültsége. A kulturális tevékenység szakszerűsége tekintetében a jelentő 26 katonai szervezet közül az elmúlt évhez hasonlóan kiemelkedik az MH 25. Klapka György Lövészdandár (Tata), az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred (Kaposvár), az MH Bakony Harcképző Központ (Várpalota), az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Zászlóalj (Szentés), illetve hozzájuk felzárkózott az MH 54. Veszprém Légtérellenőrző Ezred és az MH Pápa Bázisrepülőtér. Jellemző, hogy a felsorolt alakulatok helyőrségi klubokkal való együttműködése továbbra is mintaszerű. A tervezés és a programok megvalósítása terén határozott fejlődést mutat az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Zászlóalj (Budapest), továbbra is kiegyensúlyozott kulturális tevékenységet folytat az MH Logisztikai Ellátó Központ (Budapest), a MH 34. Bercsényi László Különleges Művelői Zászlóalj (Szolnok) és az MH 5. Bocskai István Lövészdandár (Hódmezővásárhely). A budapesti katonai szervezetek zöme továbbra is önállóan tervez, ugyanakkor valamelyest előrelépés érzékelhető a Stefánia Kulturális Központtal való együttműködésben.

Hatékonyabb együttműködés

A katonai alakulatok 2009. évben mindösszesen 507 kulturális-közösségi programot valósítottak meg, ehhez összesen 228 alkalommal, a programok közel feléhez járultak hozzá a klubok különféle módon. Ez a számadat az előző évekhez képest számban 10-15%-os növekedést, minőségben fejlődést mutat. Néhány helyőrségben továbbra is kiemelkedő a klub laktanyai szolgáltatásokhoz nyújtott segítsége, így például a tati intézmény a laktanya 15 rendezvényéhez 15 esetben nyújtott segítséget 2009. évben, Várpalotán ez a számarány 20-19, Szentesen 32-26,

A katonai szervezetek kulturális ellátásáról

a székesfehérvári MH ÖHP.-ság tekintetében 14-14. Jelentősen nőtt az MH 5. Bocskai István Lövészdandár (Debrecen) programjaihoz igényelt intézményi segítség, amíg 2008. évben 15 rendezvényhez csupán 2 alkalommal vette igénybe a klub segítségét, addig ez a számarány 2009. évben 17-11. Hatékony együttműködést tapasztalunk a szolnoki, a pápai, a tápiószecsői, a kecskeméti, a kaposvári helyőrség vonatkozásában is.

Mozgósítani a rendezvényekre

A Stefánia Kulturális Központ és a budapesti katonai szervezetek együttműködését nemigen lehet a vidéki helyőrségekkel összevetni. Részint, mert a "viszonylagosan nagy" távolság nem tesz lehetővé napi, szorosabb munkakapcsolatot, másrészt a budapesti objektumok általában jól felszereltek, alkalmasak munkahelyi művelődésre, kisebb közösségi összejövetelekre, s végül mert a Stefánia speciális feladatai, azonnal nehezen mozgósítható kapacitásai nem teszik lehetővé a "csapat-klub" klasszikus értelemben vett összefonódását. Ebben a kérdésben legfontosabb a ház önálló programjaira való mozgósítás, a programfüzetek eljuttatása, ami a tárgyalt évben is megfelelt az elvárásoknak. A Stefánia Kulturális Központ a Budapesti Helyőrség katonai alakulataival, szervezeteivel való kapcsolattartásban az összekötő hálózati rendszer helyett áttért az eredményesebb kétoldalú programegyeztetésekre. Mindezek mellett továbbra is példászerű az intézmény munkakapcsolata a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel, az MH Támogató Dandárral és az MH Logisztikai Ellátó Központtal.

Tudatos felkészítés

A HM Rekreációs és Kulturális Közhatal Nonprofit Kft. az elmúlt években tudatosan készítette föl az intézmények szakmai munkatársait a katonai szervezeteknek nyújtandó szolgáltatások minőségi fejlesztésére, a velük történő együttműködés kérdéseire. A 2009. évi feladatok meghatározásában mindez elvárásként a következőképpen fogal-

mazódott meg: "...a tényleges állomány részére történő szolgáltatói tevékenységek súlypontját a laktanyai (katonai) programokhoz, követelményekhez és feltételekhez igazodóan kell kialakítani, az érintettekkel szoros együttműködésben." A 2009-2010. évi intézményi tervezés már ezen elvek alapján valósult meg. Az intézményi tervek struktúrája is követi az új elvárásokat, amelyben kiemelt helyet foglal el a katonai szervezet(ek) részére biztosított szolgáltatások rendszere. Néhány jellemző számadat az intézmények 2010. évi terveiből:

"a katonai szervezet(ek) részére biztosítandó kulturális-szakmai szolgáltatások alkalmainak száma mindösszesen 378, ami átlagban 21 program intézményenként;"

"a kiképzést közvetlenül segítő alkalmak (tanfolyamok, értekezletek stb.) száma 234, melyhez az intézmények elsősorban helyiség- és eszközkapacitásukkal járulnak hozzá;"

"önkéntes közösségi programoknak (baráti, munkatársi találkozók) az előzetes felmérések szerint 346 alkalommal biztosítanak helyet;"

"a katonacsalladók összejöveteleiket 72 esetben színesítik programjaikkal;"

"az intézményekben működő honvédelmi érdekltségű társadalmi szervezetek (nyugállományúak klubja, HTBK, kaszinó kulturális egyesület stb.) önálló programjainak száma több mint 1 400.

Jellemző az intézmény és a katonai szervezetek programjainak összehangoltsága. Amíg az elmúlt években, több helyőrségben egy-egy rendezvény mindkét szervezetnél megjelent, addig 2009. évben már – függetlenül attól, hogy ki szervezi – a tervekben a végrehajtás helyén jelenik meg.

Úgy gondoljuk, hogy a kétségtelen eredményekkel még mindig nem lehetünk elégedettek. Az évek során kialakult szakmai programstruktúra kissé statikussá vált, a folyamatosan változó igényeket nehezen képes követni. A katonai szervezeteknél és az intézményeknél dolgozó szakállománynak együtt kell működnie az igényjogosult állomány szükségleteinek felmérésében, kielégítésük szakszerű, a lehetőségeket figyelembe vevő megvalósításában.

S G

BEMUTATKOZIK A PANNONFITT KFT!

Karácsonyi akciók!

Keresse BEOSZ kapcsolattartó munkatársainkat:

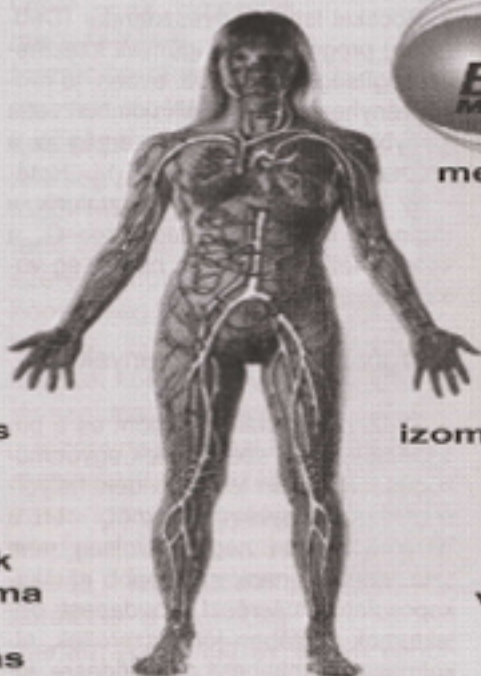
Imrei László nyá. százados - 30/592-8677

Antal András törzs előadó - 30/690-9780

BIOFLEX MÁGNESTERÁPIA

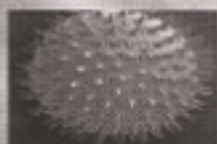

izületi gyulladás
izületi kopás
meszesedés
asztma
hólyaggyulladás
izom reumatizmus
ujj és karpfájdalom
fagydaganat
epehólyag gyulladás
lumbágó
köhögés
isiász panaszok
hideg lábak és kezek
karpal alagút szindróma
térdgyulladás
csontthártya gyulladás
gyomorfájás

menstruációs zavarok
migrén
izomgörcsök
izomrándulás
hátfájás
alvászavar
nátha
vállfájás
izomszakadás és húzódás
íngyulladás
ideges fejfájás
teniszkönyök
fülzúgás
vénás betegségek
fogfájás
idegzsába
macskajaj

ARANY KLÍMA LÉGTERÁPIA

FÜTÉS

HŰTÉS

LÉGTISZTÍTÁS

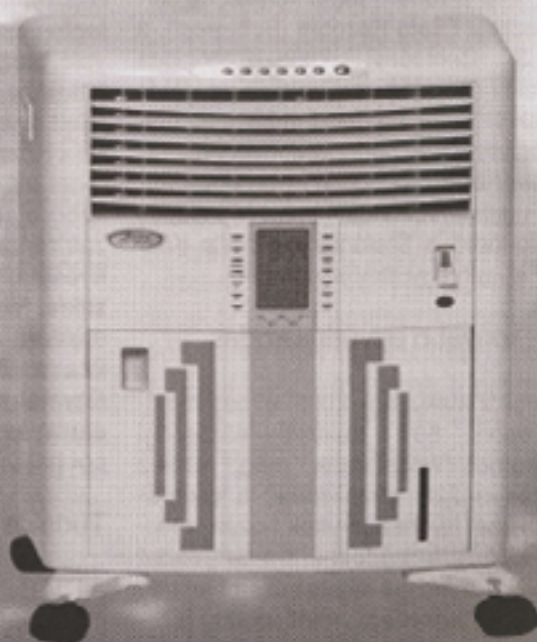
PÁRÁSÍTÁS

IONIZÁLÁS

VENTILÁCIÓ

Pannonfitt Kft.

MINŐSÉG-ÉLETMINŐSÉG

Cím: 1162 Budapest, Szent Korona u. 208.

Tel: 1/402-0866; Fax: 1/402-0867; Mobil: 20/564-0970

Honlap: www.pannonfitt.hu; E-mail: info@pannonfitt.hu

Irodaellátás az Ön igényeire szabva

Szolgáltatásaink:

- 24 órás kiszállítás az ország egész területén
- Ingyenes irodaszer katalógus
- Versenyképes árak
- Több mint 20.000 termék
- Egyedi konstrukciók
- Rendszeres akciók
- Személyes kapcsolattartás

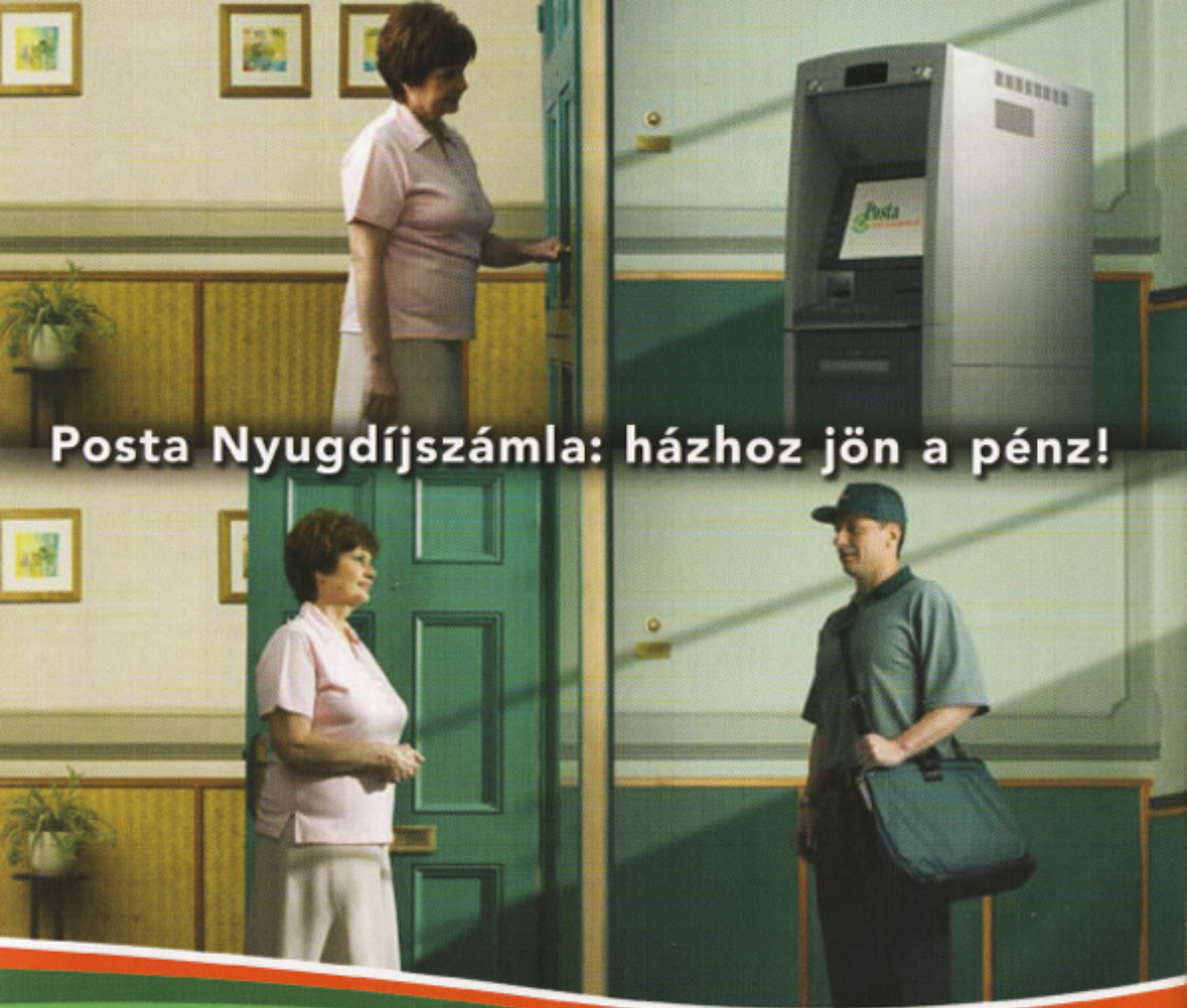
Elérhetőségeink:

Papirosz Kft.
1106 Budapest, Keresztúri út 202-206.
Tel/fax: + 36 1 261 1086
E-mail: papirosz@papirosz.hu

www.papirosz.hu

Posta Nyugdíjszámla: házhoz jön a pénz!

A Posta Nyugdíjszámlával kézbesítője díjmentesen otthonába viszi nyugdíja Ön által meghatározott részét,* míg a többi biztonságban gyarapodik számláján!

A tájékoztatás nem teljes körű, a részletekről további felvilágosítást kaphat a postahelyeken, illetve postai kézbesítő munkatársainktól, valamint telefonon, a **06-40-46-56-66-os Posta TeleBank** számon vagy a www.posta.hu internetes oldalon.

Posta Nyugdíjszámlát kizárólag nyugdíjas törzsszámmal rendelkező belföldi természetes személyek igényelhetnek.

* A nyugdíj legalább 15%-ának és legfeljebb 50%-ának megfelelő összeget, de összesen nem több mint 100 000 Ft-ot, havonta egy alkalommal. Két számlatulajdonos esetén (ha mindkét nyugdíj a számlára érkezik) a 100 000 Ft-os kifizetési korlát a két nyugdíj együttes összegére vonatkozik. A nyugdíj kézbesítése díjmentes, azaz 0 Ft.

A Posta banki szolgáltatások elnevezés alatt értékesített pénzügyi termékeket és szolgáltatásokat az ERSTE BANK HUNGARY NYRT. nyújtja.